Marin Sorescu
Vărul Shakespeare
Şi alte piese
Teatru

Cartea Românească 1993

Luptătorul pe două fronturi
Piesă în două acte

PERSONAJE
LUPTĂTORUL
ROMICA
REMIZA
CORUL FECIOARELOR
CENTURIONUL I CENTURIONUL II CENTURIONUL III CORUL BĂTRINILOR
ANTRENORUL MEDICUL
TRIMISUL VIZIRULUI UN BOXER
25 de ani. 20 de ani
■ 20 de ani
■ Se disting următoarele fecioare :
SACUL
GLAFIRA
DINSA
FECIOARA BRUNA
Cinci-şase bătrîni, foarte bătrîni şi neputincioşi. Dintre ei se remarcă : Bătrînul neputinoios întîi sau corifeul
- antrenor
■ medicul, ghicitorul şi duhovnicul
. echipei.

O sală de antrenament sportiv, sau cam aşa ceva. Saci de box, atîrnaţi peste tot, ca în piesa Lupoaiba meia. *Printre aparatele sportive se văd ici-colo manechine de paie şi ţinte de tragere ca pe un cîmp de pregătire militară. In esenţa ei, acţiunea piesei să rămînă totuşi de dragoste, zic eu, dar nu mă pot amesteca în desfăşurarea evenimentelor, chiar atît de mult, incit să schimb desti~ nul personajelor. Iubesc şi ele cit pot, sînt iubite ori caută fericirea cu luminarea, într-o sală de antrenament prea puţin aptă pentru intimitatea sufletelor.*
Se va vedea din unele replici, nu - *întîmplătoare, că timpul de desfăşurare este cel istoric — nu se putea altfel — dar oarecum sintetizat, stratificat. Ca şi cînd peste o carte de istorie de şcoală primară s-ar fi dărîmat şcoala primară — la un seism — şi sub dărîmături, sfă-rîmături, epocile au intrat unele în altele, ca într-un sac. Altfel spus: să nu ne cramponăm de date, mici schimbări confuzii în capul unor personaje precum Centurionii sau Antrenorul. Cred că mai simplu pentru regizor este să privească acţiunea ca pe o poveste : şi anume povestea unui meci — de box, să zicem — sau de dracu' ştie ce altceva, care se pregăteşte cu aceleaşi personaje în diverse timpuri — dar mereu la prezent — din antichitate pînă spre epoca de înflorire a Bizanţului. Dar mereu la prezent, repet.*
Prin urmare : recuzită din lumea sălilor de antrenament, frînghii, ringuri, aparate de sărit, de urcat, trapeze ; un pat de campanie din lumea ostăşească, manechine, rastele, platoşe, tobe cu săgeţi; iar din lumea corurilor antice şi moderne... ce să luăm din lumea coru-
rilor antice şi moderne ? Un podium, o baghetă — aceeaşi baghetă magică, în dreapta. De asemenea, din lumea femeilor şi a bărbaţilor — o *rochie pe un umeraş, o trusă de machiaj, o pereche de pantaloni cu bi tele. Şi era să uit: recuzită şi din lumea copiilor : un leagăn, o păpuşă-jucărie. U':i talmeş-balmeş de aedescris, pe care o minte limpede şi-l poate uşor imagina.*

ACTUL I
TABLOUL I

ANTRENORUL *(se plimbă prin scenă, îndreptînd sacii de box, controlînd poziţia diverselor aparate de gimnastică, trapez, cal etc.)*': E revoltătoare calitatea rumeguşului şi-ia paielor ! Furnizorii noştri **sfitait** de-o rea-vo'inţă strigătoare la cer ! Ceri paie, îţi aidue pleavă ; ceri pleavă — îţi alduc... bîrne ! Bîrne-tn ochi ! Vom triata ou ailţi negustori idta Libia, din Iheria sau din Tracia. Slavă Domnului, imperiul ro!m,an e miare ! *(zgomot de sandale romane — un zgomot ciudat, pe care nu-l poţi*

confunda cu zgomotul produs de orice alte soiuri de încălţăminte... Antrenorul, ascultînd zgomotul care se apropie, repetă cele de mai sus.) Zgomot de sandale romane —■ un zgomot precis, faparte, pe care niu-4 poţi cornfunlda ou zgomdtuil produs de orice alte isoiuri de încălţămihte... Saboţii clămpăne, opincile nordicilor scîrţîie... *(intră centurionii.)*
CENTURIONUL II *(aspru) ;* Ce ise întîmplă aici ?
CENTURIONUL I *(de-a dreptul furios)* : Ce se întîmplă ?
ANTRENORUL *(încă atent la încălţămintea lor, ca Şi cînd ar vrea să verifice calitatea meditaţiei sale) :* Unde aţi găsit sandalele alcelstea romane, canfturioni ?
CENTURIONUL III *(protest) :* Roma e plină de sandale
- romane, imperiul roman e plin ide siasnfdaile iromlane...
Lumeia a treia e plină de sandale romane. *(Enervat şi pentru a păstra simetria întrebării.)* Ce se întimplă aici ?
ANTRENORUL *(bucuros de întrebare, frecîndu-şi mii-nile)* : Nu se înitîmiplă nimic, slavă zeilor ! Pe Zeus — nu se întâmplă inimic !
CENTURIONUL II *(la aceeaşi temperatură a nemulţumirii) :* Pe Zeus — pe Zeus, ce se întâmplă iadei, de nu se întîmplă nimic ?
CENTURIONUL I *(merge şi dă cu pumnul în saci)* : Nimic ! Nimic ! Nimic ! Nimic !
ANTRENORUL *(mulţumit)* : V-am spuis eu ? Nimic... nu se întîmplă...
CENTURIONUL III *(înţepînd cu suliţa sacii, pe rînd, şi > exclamînd furios de fiecare dată)* : Nimic ! Nimic ! Nimic !
CENTURIONUL II : Chilar nimic ?
ANTRENORUL : Nimic... *(ca să schimbe vorba, către . -Centurionul 11)* Un!de aţi găsit mîradreţea asta de sandale ?
CENTURIONUL II *(pe alt ton ; evident se simte flatat)* : Serios, îţi plac ? Sanldaje Ide-duzină, sandale ostăşeşti... ■sandale care răpaie frumos pe podurile făcute ide arhitecţii noştri peste cele mai mari rîuri din lume... Dar... tu de ce Schimbi Vorba ? De ce nu te antrenezi ? Scrie clar de la împărăţie.: „Să se antreneze toată lumea !"
CENTURIONUL I : Scrie ?
CENTURIONUL III : Scrie ?
ANTRENORUL : Da.
CENTURIONUL II : Şi tu de ce nu te antrenezi ?
ANTRENORUL : Aşa câte un pumn mai dau şi eu... Uite ce mîini tumefiate de bătaie, deşi..;
CENTURIONUL I *(către Centurionul II)* : El e antrenorul, nu Luptătorul.,..
CENTURIONUL II *(dumirit) :* A, el îl antrenează pe Luptător...
CENTURIONUL III : Care Luptător ?
ANTRENORUL : Luptătorul pe două fronturi...
CENTURIONUL III : Cum adică... pe două fronturi ?
ANTRENORUL : Aşa se numeşte Luptătorul pe oare-l antrenez eu...
CENTURIONUL I : Şi mădar s.e .antrenează ?
10
ANTRENORUL : El zilce că da...
CENTURIONUL II : Cum se antrenează ?
CENTURIONUL III : Da, cum ? Ce ? In ce fel ?
ANTRENORUL : Preia multe întrebări pentru uin singur antrenor ! Se antrenelază pe (două fronturi... adică pentru 'două fronturi... diametrali apuse. Frontul de sud şi frontul de nord.
CENTURIONUL I : Taci !
ANTRENORUL : De fapt... întrebaţi conul. El e cel oare ştie să tălmăcească toate întrebările în răspunsuri corespunzătoare...
CENTURIONUL III *(înţepînd la rîndu-i un sac şi luînd un pumn de rumeguş)* : Ce-o să se-ntâmple ? Am înţeles : acum nu se întimplă niimilc, dar mâine, idair poimâine ? Ce va fi poimâine ?
ANTRENORUL *(privind rumeguşul din palma Centurionului) :* E prosit ! Gafliltatea! înidoiidinibă a lumpluturii face ca bălăngăneaila sacului să lase ide dorit' întrebaţi corul... Asta referitor la ce nuaţi întrebat... Vă spun respectuos... întrebaţi-! pe el... Toţi sînt bătrîni, ou experienţă...
CENTURIONUL II : Să intre Corul !

(toţi aşteaptă să apară corul... Aşteaptă cam mult.)
ANTRENORUL *(văzînd că Centurionii dau semne de nervozitate) :* Normal ar fi trebuit să urimeize o pauză...
CENTURIONUL II *(izbucnind) : In* armată nu există pauze...
CENTURIONUL I : In armată nu există (pauze... mu există cauze ! Nu există dedît eoimtinuitaite în noi cuceriri...
CENTURIONUL III : Cuioeriti... iîn noi... *(Se încurcă.)* Vreau să zic, din ce Cauză înitîrzie corul ?
ANTRENORUL : Condiţii obiective..; Toţi trecuţi de o sută de ani. Am avut şi un cor de octogenari, dar l-am schimbat pe unul cu mai multă experienţă...
CENTURIONUL : Totuşi ar trebuii să apară...
ANTRENORUL *(cu un calm pe care-l speră molipsitor) :* Vine, vine... Acum trebuie să pice... îl tineta întotdeauna la-ndeimâină... aici in spate...
CENTURIONUL I : Şi de *ae* nu .alpare odartă ?
11
ANTRENORUL : V-iaim spuis... vîrlsta... Şi apoi, ştiţi, ei isînt grelei... Se belartă «îte-o jumătate Ide oră care să intre (întîi...
(apare corul — vreo şase bătrîni veritabili> stîrnind prin înfăţişarea lor milă şi respect.)
ANTRENORUL *(aplaudînd intrarea)* : Acesta e corul bă-
trînilor... L-am moştenit de la grelei. . CENTURIONUL II : Mda !? Vaisăziică laicelsta e corul...
CENTURIONUL III *(ca să se convingă)* : Voi sîmiteţi corul, intu ? »
CENTURIONUL I : Centurionul III, colegul meu, v-a întrebat dacă voi sînteţi corul, ca(să se convingă. Cred că aţi observat. Să nu i-o luaţi în nume de rău...
CORUL': *(A tăcut tot timpul, fistîcit şi contrariat, unii au ochii în lacrimi, probabil din cauza luminii prea, puternice. La un semn al unuia dintre ei, încep.)*
Lie... lie... lie... lie...
Lie... lie... lie... lie...
Lie... lie... lie... lie...
Lie... lie... lie... lie.. ! Măăăă !
ANTRENORUL *(dă din cap, semn că-i merge la inimă).*
CENTURIONUL II : Ce e apta ?
CENTURIONUL I *(ca şi.cînd ar vrea să priceapă ceva şi să nu-i scape)* : Plsst !. CORUL *(continuă) :* '
Măăăăăăăăăăă ! Măăăăăă ! - Lieeeeeeeeee ! Lieeee ! Lileeeeee ! Li-li-li-li-li-liiiiiiiii ! Măăăăăăă ! Liie-lie-lie-lie^lie-lie-lliie ! Ni-ni-ni-ni~psi;s->psiipsi-oooo !
CENTURIONUL III *(enervat)* : Ce e "aista, ? ANTRENORUL : De primăvară ! La vîrsta lor încă mai sînit sensibili la... adierile...
BATRÎNUL I *(face doi paşi înainte şi cîntă) :* Păsărică ! Păsărică Dîdîliţcă, dîdîlitoă J Ce aidulci pe iariipioară, Aripi că, aripioiară. - .
12
CORUL : Zboară, zboară, zboară, zboară... Zboară, zboară, zboară, zboară... Cine zboară, zboară, zbo'ară? 'Cu-aripică, aripioară, Aripioară aripică Zboară zboară pînă picăăăă... BATRÎNUL I *(reia) :* Zboară zboară pînă pisăăăă !
(se înclină şi reintră în cor.)
ANTRENORUL *(aplaudă. Către Centurionul II) :* Sînt formidabili ! Au o vitalitate ! Astfel înţelegi miilt mai bine tot sufletul Mării Egee, ca isă Ziic laşa... *(Către cor.)* Bravo ! Bravo, băieţi !
CORUL *(dă să se retragă).* CENTURIONUL I : Staţi aşa, moşnegi. Ce se va mtîmpla în continuare voi ştiţi ?
CORUL *(semne c-a înţeles întrebarea. Bătrînul I e ghiontit să vină în faţă. Se execută.)* BATRÎNUL I : Zboară, zboară, zboară, zboară Zboară, zboară, zboară, zboară... Cu-aripică... *(Trece la loc)*
CENTURIONUL II : Luptătorul pe două fronturi... oe e cu el ?
CENTURIONUL III : Şi de Ice-şi zice astfel ? CORUL *(îşi pierde dintr-odată fistîcirea. Toţi încep să spună aproape cu voioşie)* :
Sparta... zzzz ! Asinaa ! Dzzzz !
Pololooo polo — ipod'oo ANTRENORUL : Aşa... pollo pe aipă ! CORUL : Pollo... pechi-nezzz...
ANTRENORUL : Aşa... Pelaponez... CORUL : ZZZZzzzzz ! Peri — peri — perna ANTRENORUL

(ajutîndu-i) : Pericle, Periicle ! CORUL .*(semn cu mîna că nu)* : Peri^peri-iclos-iSides
ANTRENORUL : Periferie... *(nesigur)* sau perifraste ?... CORUL : Pante-pantal-ipaintelHpaintelan !
CENTURIONUL I : Raintellilmon ! ANTRENORUL : Panthenon !
CENTURIONUL II *(către antrenor)* : Domnule, nici n-avem timp de piendut... Vrem isă ştim ce-o să se întîmple ?...
13
ANTRENORUL : Păi, ce-o să se întâmple ?... Ascultaţi şi
voi eonul...
CENTURIONUL I *(intimidat) :* Am impresia să vorbesc : mai 'mult despre trecut... CENTURIONUL III : Da, despre 'trecut... Sparta:.. Atena...
Războiul celor două Sparte... Retragerea celor 10.000...
Nu ? Noi vrem isă ştim ce face Luptătorul... CENTURIONUL I : Plecăm tocmai... la... mama... Albio-nului... CENTURIONUL II : Diimoolo de Coloanele lui Hercule ?...
Şi ce fiaioe între timp Luptătorul ?... ANTRENORUL *(către Cor, care vrea să se retragă)* : Staţi, că nu is-ia (terminat... Tălmăciţi evenimentele... CORUL *(în, joxmaţie de cor) :* Tru-lu-lu-lu, Lu-lu-lu-li-li-laaaa ! ANTRENORUL : V-am spus ?... Corul octogenarilor era
mai spălat,, dar nnaivea atiîta experienţă... Al Nonoge-narilor... uita refrenul...
CENTURIONUL I *(furios)* : Ăştia ştiu numai refrenul... îi omor...
ANTRENORUL : Aşa se-ntîmplă... preiei corul antic... corul grecesc, mă rog... dar nu le (piteşti **dinţii...** Nu le umbli în gură... Eu le-am apuls, dacă mau vrut să m-alsoulte...
CORUL *(înviorat) :*
Caipră-piatră, eapră-piiaitră, Piaitfă-craţpă, piatră-capră Capră-clapră, crapă-piatră, Piatra ciiapăăăă de e eapraăă... *(Corul iese.)*
CENTURIONUL II : Păicait ide civilizaţia tor !... Nu ştiu s-0 explice... Uite icnim se exprimă...
ANTRENORUL : Driagii mei centurioni !... Eu le-am pilit dinţii ou mâna mea... Uite pile ! *(dă s-o scoată din buzunar, n-o găseşte.)* Dar şi aşa ise expriimă destul de clar... Pînă la urmă, va fi tot tragedie, aseultaţi-mă pe mine ! Sînit antrenorul eichijpei... *(a găsit intre timp* j *pila.)* Uite... Ou asta... itoţi dinţii... Au dinţi tari ! Au muşcat din civilizaţia egipteană. Şi-au înfipt colţii în arta faraoniilor. Mâncau mumii, au înfulecat secretul
14
îmbălsămării... au ciupit de paste tot şi *au* mistuit... Anta din Asia în Europa prin maţele lor ajustată au trecut-o... Şi de-aia zic : e bine să menţinem corul, Ideea'de Cor... S-apară bătrânii... ăştia de-au făcut civiliziaţia greafcă... S-apară şi să dinte...
CENTURIONUL I : Da, isă carate .sau măcar isă freidoneze...
ANTRENORUL : Hamer să spună poezii, Hesioid **şă-d** în-gâne... Sofocle să ise isufoce şi să le scoată dchii la ai lui...
CENTURIONUL II : Lasă-i să sie sfiirtece între ei...
ANTRENORUL : Vă spun eu : e bine ! E ifoarte bine să ai o civilizaţie îin ispate !... Războinicii îincă n-iau avut timp să ,se şlefiuiaiscă. Acum ne şleffuim. Uite scula. Pricepeţi ?
CENTURIONUL II : Noi isiîntem războiniicii !
CENTURIONUL I *(suspicios) :* Şi cum n-am avut timp să ne şlefuiim ?
ANTRENORUL : N-am zis asta. Ne şlefuim ân doi itilmpi şi trei mişcăiri... dar să ne detectăm şi cu arta învinşilor...
CENTURIONUL III : N-iavem timp, n-avem timp... CENTURIONUL II : Nu 'mai vreau război cu mincaire
dă
(apare Luptătorul, îmbrăcat ca un alergătory sau ca un pugilist.)
CENTURIONUL I : în sfârşit Luptătorul !
CENTURIONUL II : Epoiaa noastră produce luptători...
CENTURIONUL III : Centurioni în serie...
LUPTĂTORUL : E fruimois afară...
ANTRENORUL *(arătind spre Luptător) :* Are o experienţă foarte bogaltă. Nu vă uitaiţi că e itiînăr şi fără experienţă.
LUPTĂTORUL *(ca şi cînd acum ar observa prezenţa centurionilor. Se sperie, vrea să plece. Se întoarce, le ia seama.) :* Un câmp pustiu, bătătorit ca un drum şi din oînd 'în când cîte o carte. La

'distanţe foarte nuari, vreo carte fundamentală, tare icia pia'tra. Vine unul, gâfâind de 'muşchi, sănătos ca un zeu mau, şi scuipă pe ea, pe fiecare, la rînid. Calcă peste ele dumnezeieşte. A obosit, a mens desltul, cîmpul se iîntinlde înainte pustiu, bătătorit ca un drum... Alergătorul cade jos,
15
moare. Devine carte fundamentală, ultimul cuvînt,
semn peste care nu se mai poiaite trece... CENTURIONUL I : în sfîrşit, unul caro vorbeşte clar.
CENTURIONUL II : Vorbele .alsitea le-ar fi putut spune
corul. CENTURIONUL III : Eu aş prdpune să n-aibă nici unul
din ei mai mult ide optzeci de ani. Cel mult 90, cu
dispensă...
ANTRENORUL : Pss ! " LUPTĂTORUL *(contlnuîndu-şi monologul, distant şi „ne-contingent")* : Se aude un gâfîit, din spate răsare ci-
<neva, un alergător se oprelşte, scuipă pe semn şi se
pierde în ziare. *(Se înclină, iese.)*
-— Cortina —
TABLOUL II
Sala de box, cu saci noi. Luptătorul pe două fronturi, îmbrăcat modern, şi cam slăbănog, se antrenează.
LUPTĂTORUL *(după o rafală de izbituri într-un sac)* : Pe ziua Ide azi, cred că... A, ba nu ! Măcar cinci minute ! Cinci minute contează... Dalcă iniu te antrenezi zilnic, ceas de ceas... *(îşi încordează muşchii de la braţul drept. Cu admiraţie.)* Ne încordăm, ne încordăm... *(Explicativ.)* Asta e situaţia !.. încordare şi iar încordare. *(O nouă rafală de bubuituri în saci, trecînd d,e la unul la altul. Glas de femei care se ceartă. Intră Ro-mica şi Remiza. Se opresc într-o latură a scenei şi continuă cearta.)*
ROMICA *(destul de calmă)* : Ba e al meu !
REMIZA : Cum isă fie al tău, eînd e aî uneu ?
ROMICA : E al meu toartă ziua !
REMIZA *(cu acelaşi calm.)* E al meu toată ziua, Romica..
ROMICA : Nu, dragă Remiza !
REMIZA *(enervată) :* Dragă, nu fi absurdă ! Te rog foarte mult, fără absurdităţi în timpul nostru !
ROMICA : îl cunosc die'dînd era atîta. Eu l-ara crescut.
16
Eu mi l-am format pe gustul meu personal.
REMIZA *(triumfătoare)* : Atunci de ce e pe gustul meu ? Ori vrei să spui că l-am format împreună ?
ROMICA : Vreau să spun că numai eu acu...
LUPTĂTORUL *(a ascultat cîteva momente. Izbind, cu furie în saci):* Linişte ! *(O clipă de tăcere.)*
REMIZA *(cu admiraţie)* : E ca un luip.
LUPTĂTORUL *(urlă ca un lup) ;* Nu ! *(Din ce - în ce mai încet.)* Linişte ! Linişte ! Linişte ! *(Dă să se ţintreneze.)* Na, că mi-lam pierdut şirul... Aşa mi se întâmplă totdeauna. Cum apuc isă mă eoncenitrez pe-o idee, cum daţi buzna ! totul se dulce pe gârlă ! Se duce învîrtin-du-se, ise duce la vale, se dulce... dracului; !
REMIZA *(ofensată)* : Nu dracul in faţa uinar doamne !
LUPTĂTORUL : Am aifirmiait doar că totul se dube dracului.
ROMICA : N-ai spus aş!a. Ai dat totuil idrabului. Textual: ia seama ce spui ! Cum poţi să dai toitul dracului în ziua ide azi ?! *(Ţipînd.)* Ori ţi-Qii pierdut minţile ?
LUPTĂTORUL : Mi *ie* pierd apuim cu voi.
REMIZA *(către Romica);.* Cum poţi să învinuieşti un om, cînd eu icu urechile mele...
LUPTĂTORUL *(hotărît)* : Afară ! *(vrea să le îmbrîncească afară.)*
REMIZA *(mieroasă):* Tuibiitule, un singur cuvînC. O vorbă... O vorbuliţă.
LUPTĂTORUL : Nimic...
REMIZA : Nifci un cuvînt ?
LUPTĂTORUL : Nimic.
REMIZA : Mu'tUle !
ROMICA *(ameninţătoare, către Remiza)* : Retrage-ţi insulta ! Reitracteaz-o !
REMIZA : Eu s-o... retractez ?
ROMICA *(ameninţînd cu pumnii) :* Da !

REMIZA *(hotărîtă să reziste) :* Eu ?
LUPTĂTORUL *(împăciuitor) :* Sînt mut. *(începe să facă semne-.)*
ROMICA : Cum ?
LUPTĂTORUL *(alte semne)* : Adiică sînt mut.
REMIZA : Dar acum 12 ani niu erai mut. Atunci vorbeai.
17
Atunci îmi spuneai... Din orice fleac... *(Pe un ton înalt.)* Din orice fleac... îtoi ziceai că mă iubeşti. Şi aşa şi pe dincolo... Din orilce fleac ! ■ <
LUPTĂTORUL *(spăşit)* : O fi greşit. REMIZA : Inima nu greşeşte nicioidată. Merge la fix.
LUPTĂTORUL *(moale)* : 'Mai greşeşte. *(Rîzînd.)* Merge la chix.
REMIZA : Scurt clarifică-ţi poziţia faţă de mine ! Ori, ori !
ROMICA : Şi faţă de mine. Ori, ori !
LUPTĂTORUL ': Afară ! Fără nilci un *ori.* Fără nici un *ori, ori ! (Ameninţător.)* Nu încercaţi să mă puneţi voi pe mine în situaţii limită...
REMIZA *(plîngăreaţă) :* Limită de virată ? Nu ? De ce acum zece ani...
ROMICA : De ce alaltăieri...
LUPTĂTORUL : Altele erau coîndiţiile acum (doisprezece ani, altele acum zece ani, altele alaltăieri... *(răcnind)* şi altele azi ! *(Şi mai tare.)* Mai hune ! *(calm)* Şi eu eram altul... Cel de-acum aece ami nu imad e, cel die-alaltăieri nu mai e... *(visător)* Unde-or fi dispărut toţi ăştia ?
REMIZA : Atunci m-ai minţit.
ROMICA : Bine ţi-a făcut ! Nu meriţi să-ţi vorbească cineva sincer.
LUPTĂTORUL : Nu te-am minţit. Dar, oiiim ţi-am spus, alta era situaţia. Alta presiunea atmosferică, alita circulaţia sângelui. Altă mâncare de peşte ! Ce sînt eu vinovat dacă acuim o sută de laini mi-oi fi aruncat ochii pe-o femeie. Mi-o fi plăcut atunci, nu zic -ba.
ROMICA : Şi-ncă cum !
REMIZA : Oho !
LUPTĂTORUL : Dar aista nu înlseaimnă că trebuie să-mi placă toattă viaţa, şi-n vecii vecilor.
REMIZA *(mieros) :* O vorbă... O vonbuliţă...
LUPTĂTORUL *(şovăielnic)* : Şi după ce ţi-o spun ?
REMIZA : Spune vorba alia... şi...
LUPTĂTORUL *(hotărît)* : Afară ! Afară ! Femei ! Iată uşa, femei !
ROMICA *(mărturisire):* îmi iau inima-n dinţi : te iubesc.
LUPTĂTORUL : Nu pe mine mă iubeşti ! Iubeşti un
18
porc, un mascul. Nu-s acela eu ! Nu sînt mascul în, continuu, nu sînt...
ROMICA *(îi dă o palmă)* : Na !
LUPTĂTORUL *(perplex un moment, apoi se repede la un sac de box şi-i arde cîţiva pumni).*
REMIZA *(cu mare regret)* :' De ce n-ai pocnit-o ? Eram martoră că ea a-nceput.
LUPTĂTORUL *(calmat)* : Dragele mele copile... Ori cum vă cheamă ?
ROMICA : Hm! Vrei să Spui că ine-ai uitat şi numele ?
LUPTĂTORUL : Frumoase nume mai au femeile din: ziua de azi !... Păcait că se uită repede. Intîi numele, apoi prenumele, apoi ocupaţia casnică, apoi adresa, apoi... *(gest de lehamite.)* Totul, totul se duce dra... vreau să spun, nimic nu rezistă la *proba timpului.* Uite, pe vremea romanilor femeile erau, mai statornice în sufletul omului. Uite-aioi *(gest spr$_e$ inimă. Către Romica.)* Ori cum spuneai că te cheamă ?
ROMICA : Romica... De la Mica. După ce-am fost la Roma mi-aiu spus Romica.
LUPTĂTORUL : Romica !.. Splendid... *(către Remiza.)* Şi pe tine, frumoaiso ?
REMIZA *(mîndră):* Remiza. De la Artemiza.
LUPTĂTORUL : Trebuie să fie !la mijloc ceva istoric. Ceva adînc. *(trist.)* Dar ce ? Cu mine s-a petrecut o> istorie, dar care ? Am <uin mare lapsus... în fiecare zi. Sînt omul lapsusului... Dragele mele, Romica şi Remiza... dacă o să vă spun că vă iubesc pe a'mîndouă — da, acum îmi dau seama că vă iubesc pe amîndouă — n-o să mă creideţi. în egală măsură.
REMIZA : Eu mu cred, nu pot să cred că eşti în stare să iubeşti sincer, să te îndrăgosteşti măcar şi pentru un ceas de una ca ea. *(cu dispreţ.)* E lăMie.

ROMICA': Ba mă iubeşti numai pe mine... *(către Remiza.)* Numai după mine îi sfîrîie călcîiele, dar a zis-o din politeţe, că i-am fi dragi amîndouă. *(rîde.)* Să împace şi capra şi varza. Tu, curvo, eşti capra... *(după o pauză.)* Şi varza ! Pentru că e limpede ca lumina zilei că un bătrîn lup de mare ca el...
LUPTĂTORUL *(trist):* N-am fast niciodată pe mare, n-am văzut marea, *(visător.)* Marea albastră...
19
ROMICA : Dar adineauri ai făcut oa liuipu'l *(continuînd),,.* că un lup de mare, încercat, poate să-şi pună ochii pe o... *(Nu găseşte cuvîntul.)*
BEMIZA *(aşteptînd încordată)* : Zi-i ! *(ameninţătoare.)* Zi-i!
ROMICA : Nu găsesc cuvintul.
LUPTĂTORUL *(neliniştit dintr-odată) : Cit* o fi ceasul ?
REMIZA : A .bătut.
LUPTĂTORUL *(speriat)* : Nuu ! Să nu-mi spui as'ta !
ROMICA : într-adevăr a bătut
LUPTĂTORUL : Nia ! Şi eu ou sînt niici pe departe pregătit, *(furios.)* Din cauza voastră, că mă ţineţi de vorbă. Mă eioăliţi. Acum e timp Să cicăleşti un bărbat în toată firea ? Afară ! *(calm.)* Adică nu... nu pe tonul ăsta... Vă rog să mă iertaţi. Ştiţi, nervii. Ieşiţi frumuşel afară.
ROMICA : Cum, tot ne dai afară ?
LUPTĂTORUL : Da, dar pe alt ton. Am pronunţat cuvîntul *frumuşel.*
REMIZA : Asta înseamnă că rămânem prieteni
LUPTĂTORUL : Ba bine că niu !...
ROMICA : Prieten ou mine, ori ou ea ?
LUPTĂTORUL : Vă priveşte.
ROMICA : E al meu !
REMIZA : Ba e al meu !
LUPTĂTORUL *(arătîndu-le uşa)* : Poftim uşa ! Adică... de ce să ridicăm tonul ? *(către Romica.)* Pe vremuri aveam un arc cu săgeţi. Unde-o fi ? Unde naiba l-oi fi uitat ?
ROMICA : Un airc cu săgeţi ? Ce idee. Mă rog, mă duc. Poate-ţi face trebuinţă, *(iese.)*
LUPTĂTORUL *(începe înfrigurat să se antreneze. Gîfiie.)*
REMIZA : Iată-ne singuri.
LUPTĂTORUL : Ce ?
REMIZA *(mai tare)* : Iată-ne singuri, Tn sfîrşit, si singuri...
LUPTĂTORUL : Cee ? Ce-ai zis ? REMIZA *(ţipînd)* : Că am rămas singuri. • LUPTĂTORUL *(antrenîndu-se) :* Am rămas... cum ?
N-aiuid. .REMIZA : Singuri, singurei...
20
LUPTĂTORUL *(neatent)* : Mda... bineînţeles... Mare nevoie am de-un arc cu săgeţi. Mai ales acum, în noile condiţii -create. N-ai vrea tu... ştii, mare nevoie laş avea de-un arc ou săgeţi... Mă antrenez eu, dar, oricum... îmi trebuie şi-o armă... Şi condiţie fizică, dar şi arme ! *(izbind într-un sac.)* Să nu mă ia pe nepregătite.
REMIZA : Bine. *(iese.)*
LUPTĂTORUL *(fredonînd) :* Şi între noi se-ntinde-o depărtare / De-o mare, un ocean şi o eîmjpie... *(pe alt ton.)* Femeia asta are pe cineva-n baie... *(intră Remiza cu un pat de campanie.)*
REMIZA : Ce-ai spus ?
LUPTĂTORUL *(tresărind) :* Că ai pe cinevaKn baie...
REMIZA : Prostii ! N-am pe nimeni în baie. *(rîzînd.)* N-am nici măoar baie. Nu te am decît pe tine.
LUPTĂTORUL : Prostii !!
REMIZA *(întinde patul, se'aşază pe el)* : Ţi-am adus arcul. Nu vii să te întinzi niţel ? Vei fi fiind ostenit. Atîtea bătăi ! Atîta încordare... întiindente aici...
LUPTĂTORUL : Eu mai aştept, *(pauză.)*
REMIZA : Nu vii ? Arcurile sînt reci... *(arată spre pat.)* O să le simţi... o să le simţim... Hi-hi ! *(rîde.)*
LUPTĂTORUL : Eu mai aştept.
REMIZA : Ce aştepţi ? Pe cine aştepţi ? Pentru numele lui...- hm ! de ce eşti aşa de itaciturn ?
LUPTĂTORUL : Ce ştii tu despre moarte ?
REMIZA *(ofensată) :* Hm ! Moartea ! O sursă nesecată de pomeni... Mori tu şi-o să-ţi fac un parasitas !...

LUPTĂTORUL *(privind în gol) :* Pss ! Cei mai taciturni sînt .morţii. Ei atu pe ochi un vizor. Privesc cerul şi de oîte ori calde o stea, se .mai zăvorăse o dată. N^am auzit încă să fi deschis cuiva, Dumnezeu de-ar veni personal, oricine-ar fi, pu-i interesiează. Călări pe herghelia voastră de excitanţi (caifeaua are loc mai în faţă, knediait după lumină, între o femeie şi o altă femeie) — bieţi oameni vii, degeaba bateţi mormintele ! Morţii stau în spatele pământului, ah, respiraţia le e tăiată de un fir de iarbă... 'Se uită la harta vieţii, un fir de iarbă... le taie respiraţia... şi nu voi> să vă dea drumiull.
21
REMIZA : Aşa o fi. Dar cam lung ! Cam complicat. Să nu ne gîndim la moarte, cîtă vreme sîntem împreună. *(privhudu-l provocator.)* Sîntem singuri. *(Zgomot de paşi.)*
ROMICA *(intră într-un suflet)* : N-am găsit nici arc, nici săgeţi.
LUPTĂTORUL *(stînjenit)* : Poate n-ai ştiut tu să-ntrebi. Cum ai întrebat ?
ROMICA : „Daţi-mi nişte săgeţi de-un pol şi-un arc."
REMIZA : Trebuia să pui arcul întiîi.
LUPTĂTORUL : Şi ee-.au zis ?
ROMICA : Au zis că n-au.
HEMIZA : Mdmt. Precis mint. Mint au neruşinare, Au, dar le ţin pentru străini. Ai face bine să 'te duci să le-o spui în faţă, la prăvălie. De la oibraz.
ROMICA : Ca să rămîi tu aici 'întinsă ân pat... *(către Luptător.)* Aha, de-aia mă tot trimiţi pe mine după săgeţi, ca să te Sntinzi tu cu itîrfâ asta...
LUPTĂTORUL : Cu cine ?
ROMICA : Ei, cu...
REMIZA *(sare ca arsă)* : Dacă pronunţi o silabă...
ROMICA : la-ţi patul şi cară-te !
LUPTĂTORUL *(către Remiza)* : Du-te itu şi cumpără-mi o puşcă. Ştii cum să ceri : „Vă rog să-mi daţi o puşcă şi-un leu..."
REMIZA *(codindu-se)* : Şi dacă zic că n-au ?
LUPTĂTORUL : Să-ţi dea ceva acolo. Un cuţit, un pistol, o flintă, o carabină, o armă de vînătoare... Un puşcoci... Fac şi concesii./.
REMIZA : Dar să nu dea naiba să... *(iese.)*
ROMICA *(se aşază pe pat)* : Vino...
LUPTĂTORUL : Nu vin.
ROMICA : De ce ?
LUPTĂTORUL : Sînt neînarmat. Mi-e frică.
ROMICA *(începe să se dezbrace)* : De mine ? Ţi-^e frică de miine ? *(rîde.)* Tocmai de una ca mine, care n-aş Omorî o muscă !
LUPTĂTORUL : Nu. De ei.
ROMICA *(oarecum speriată, dar continuînd să se despoaie)* : De care ei ?
LUPTĂTORUL *(tremurînd) :* De Ei.
22
ROMICA *(vrînd s-o dea pe glumă)* : Care ei ? *(ca să alunge spaima.)* Ei, lasă ! LUPTĂTORUL : Ba^rni e o frică de nu mai pat... Cît să mai fie ceasul ?
ROMICA *(goală sau aproape goală, după cum vor fi vremurile) :* E două. *(îşi scoate şi ceasul.)*
LUPTĂTORUL.: Două ? O mai fi mult plină la ora H ? ROMICA *(aşa cum stă întinsă în pat, provocatoare, seamănă cu un ultimatum roman)* : Se zice că semăn cu un ultimatum roman. Dar n-am pisică...
LUPTĂTORUL : O mai fi mult până la ora H ? *(urmărin-du-şi gîndurile.)* Dimineaţa la ora trei se atrîng toţi în curtea cimitirului, curtea interioară. Se taşază-n careu şi-şi' mănîncă zorit coliva. E o colivă bună, ide casă, făouttă sus, sus de tot, pe pămînt, dată creştineşte de. pomană şi ajunsă aici prin intermediul crucii roşii, crucii negre, -crucii aplecate ori crucii de mesteacăn. Mestecă .aşa, într-o linişte — mi-e o frică să spun cuvântul — *mormîntală,* molfăind cu gingiile lor ca vai de lume şi mereu ferindu-se de microbi, pînă cînd unul, de pe la coada careului, tresare şi începe să ţipe aşa : „Ia mîne de pe mine !" Şi toţi încap să se scuture şi să strige aşa : „Ia mîna de pe mine". Vai, nu e nici o mină pe nimeni, se poaite ? De ce ne-o fi intrat nouă în cap că răul poate fi făcut numai cu mîna ? Nu e nimic, e un rău dincolo de orice gheară, ce vă strînge pe voi, ce vă sufocă înoetinel, ca nişte bulgări de

pămînt. Nu s'înt mâini, mu mai sînt, nu sînt mâini. *(După o scurtă tăcere pe alt ton.)* Asta a fost ora trei.
ROMICA : Din noapte ?
LUPTĂTORUL : Da. Trei după miezull nopţii.
ROMICA : Mi-e ifrică.
LUPTĂTORUL : Asta nu-i nimic. Stai să vină...
ROMICA : Ce e aia *ora H ?*
LUPTĂTORUL : Ora H e cînd armatele noastre atacă victorios, *(speriat.)* Şi eu nu sînt încă deîstul de antrenat...
ROMICA : Vino... antrenat, neantrenat, măcar să murim odată... Tu ştii să săruţi ? Se zice că închizi ochii cînd ţi se pare că se dezbracă o fată în casa vecină. Vino....
23
LUPTĂTORUL : Vin, dar să mă mai antrenez niţel. Fericirea personală. *(Izbeşte de cîteva ori în saci. Intre timp Romica s-a îmbrăcat.)*
ROMICA : Ai pierdut un moment cheie... *(zîmbind.)* Poate chiar ora H şi celefailte : i, j, k, 1, m, n,... după alfabetul civil.
LUPTĂTORUL *(repede)* : A trecut ora H ? A, nu se (poate... Ora H e ora cînd armatele noastre laitaică victorios... *(Privind-o lung.)* Nu eşti urâtă deloc ! Şi dacă eşti aitît de frumoasă îmbrăcată.-., goală, cum vei fi arătînd tu goală ? ...Ai ? Iartă-mi obrăznicia. Goală ca Venus... Eu de câte ori văd spuma mării... mai aştept ceva... un ceas, două... S-apară ciunga.
ROMICA : Unii bărbaţi sînt atâit de pudici, incit în imaginaţia lor, femeia face baie îmbrăcată, *(rîde.)* Nu ştiu cine-a zis aista, dar a nimerit-o.
LUPTĂTORUL *(privind-o) : Zău,,* că ,m-aş îndrăgosti de tine, dacă n^ar trece timpul aşa de repede. Ştii cum se urmează orele ? Una după alta, una după alta... şi-ţi frămânţi creierii ce să faci mai 'întâi. Pentru că se apropie ora H.
ROMICA : Un fel de *ceasul cel răii,* după eîite înţeleg.
LUPTĂTORUL : Da. Ceasul rău... H.
ROMICA *(iute)* : Ştiu un cînrtec de ceas rău... E descântec dar eu l-am făcut cîntec... Stai să mi-l aduc aminte... Na, că nu-mi vine !... Şi-l aveam pe limbă... Adică... aşa... Da' care-o fi melodia ? *(încearcă să cînte pe diferite voci.)*
„Te-am strigat din crucile umerilor Ai auzit şi-'&i plecat Te-am strigat din ceafă Ai auzit şi-ai plecat Te-am strigat din circă Ai auzit şi-ai plecat Te-am strigat din rărunchi Ai auzit şi-ai plecat... *l(Pe alt ton :)* Te-am strigat din splină Ai auzit şi-ai plecat Te-am strigat din pulpi din copita piciorului din dor... *)*
24
(Alt ton :) Şi, parcă mai era ceva...
(Alt ton :) Şi din ţâţe te-am strigat
Şi din călcâie
Şi din mijloc
Şi dintre degetele picioarelor... v
(După o pauză :) Nu, descântecul trebuie spus ca un descântec. *(îşi dă ochii peste cap. în transă :)*
Şi din ghiocii ochilor te-am strigat Ai auzit şi-ai plecat. Te-am strigat din gene şi din sprâncene Ai auzit şi-ai plecat Şi din zgîrciu nasului Şi din plămâni Şi din maiu Şi din irînză
Şi din măruntaie te-am strigat.:. LUPTĂTORUL : Hoo ! Ajunge ! M-ai strigat, am auzit şi-am plecat.
ROMICA : Nu tu... Ceasul rău... Tu să rămîi, ceasul rău să se ducă. Mama era dintr-un oraş. Care era dintr-un sat... fiindcă satul se făcuse oraş odată cu ipărinţii mei... care-işi mai aduceau amiimte de sat şi mai ales de-un desoînitec de ceas rău... Că ceasul rău, zicea bunica, e mal rău decât cancerul... E^ o întîmpiare nu o necesitate... zicea străbunica —■ şi trebuie să fii înarmat c-un descântec anti-ceas rău — asta n-no mai zicea bunica, o zic eu... Şi descîntecul cel mai eficace cred c-ar fi ăsta : *,(în transa descîntecului)*
Ascultă strigarea mea :
Din coate
Din unghii
Din coaste te-am strigat

Şi-ai plecat
Din subsuori te-am strigat
Ai aiuzit şi-ai plecat
Te-^am strigat din pumni
Ai auzit şi-ai plecat
Te-am strigat din palme
Ai auzit şi-ai plecat
25
Duce-te-ai !.. •
Sus, voinice Pe descântecul meu...
LUPTĂTORUL : Dacă-l mai strigi mult, chiar vine...
ROMICA : îl strig să plece...
LUPTĂTORUL : însă numai pentru inamic este ceasul rău... Pentru inamic, înţelegi ? Dar de ce nu stai jos ? Prezenţa ta îmi face bine, mă .tulbură. Ştii[1] câteodată am impresia că sânt prea limpede reflectat... Ca o apă prea lină, prea limpede, care a reflectat prea mult cerul, păsările, copacii... Şi iparcă laş vrea să mă tulbure cineva. Să vină cineva şi să dea cu piatra... să mă tulbure... Tu poţi... vreau să spun ai fi în stare să lapidezi profeţii ? Vreau să spun... să arunci cu piatra în...
ROMICA : M-am transformat şi eu mult de cînd te iubesc. Simt cu mult mai profundă. Te rog să mă crezi că altfel vad viaţa... Am nevoie de tine... în viaţa asta, care e atât de greu ide suportat singură.
LUPTĂTORUL : Mda ! *(O mîngîie, scurtă scenă de poe-zie.)* Aş merge după tine pînă la capul pământului... Pe un oîmp de zăpadă. Tu lăsîind urme adinei în zăpadă şi eu venind din urmă şi încercând _ să întorc ■] toate aceste urme spre mine. Transformându-le în inimioare... un şir nesfîrşit de inimioare şi tu străpun-gîndu-le cu o săgeată... *(Rîde.j*
ROMICA : Fără săgeată... e de bilei...
LUPTĂTORUL : Sau printr-o pădure...
ROMICA : Dar tu înainte, că prin pădure sînt fiare...
LUPTĂTORUL : Da, eu înainte... presărînd frunze în ca-l tea ta... ramuri de arin... Văzând iun loc de casă în **fie-l** care poiană... Şi tu strigîindu-mă la masă...
ROMICA *(rîzind)* : Prea repede **eu** masa... Mai lungeşte[1] poezia, Că ai pornit-o bine.
LUPTĂTORUL : îţi place ?
ROMICA : Da...
LUPTĂTORUL : Tu mi-ai dat ideea... *(Prozaic.)* Femeia e ideea...
ROMICA : Femeia e căminul...
26
LUPTĂTORUL : Căminul şi cantina... Lingă tine simt nevoia să fiu tandru... După opt ore de pumni... e tare bine să mîngîi o femeie... Să-i iei părul mătăsos între degete... sau degetele fragile între degete... să se nască aşa din senin electricitatea...
ROMICA : Sînt nebună după câmpul ăsta magnetic şi după **electricitatea** aceasta secretă, de uz casnic... E bine, e minunat cu tine !... Te rog să nu mă părăseşti niciodată... Să te gîndeşti la urmele acelea pe zăpadă, două convoaie de inimioare... eu... copiii noştri... copiii copiilor noştri venind spre tine...
LUPTĂTORUL *(speriat într-adevăr) :* Dar cît o fi ceasul ? Şi la urma urmei... *(şi mai speriat)* dacă eşti înţeleasă cu ei, să mă ţii de vorbă ? Şi să mă ia prin surprindere ? *(trist.)* Nu mai am încredere în oameni ! Prezenţa ita îmi face bine, dar **miu** mai am încredere în oameni.
ROMICA : Să crezi în femeie... dacă nu crezi în oameni.
LUPTĂTORUL : Cred cît pot, dar... dacă e înţeleasă cu ei? Pricepi? *(începe să se antreneze.)* Marile drame ale omenirii, cum deduci tu că s-au consumat ? Aşa... pe uscat ? Fără iubire ? nu, dimpotrivă ! Cu multă pasiune... Poate Chiar prea mtilită ! Şi de aici marile drame ale omenirii. De-aiia, eu mă căznesc isă ţin cumpăna... Să ţin contra... Măcar eu... Asta contează,-cît _ de cît, Ia echilibrul universal...
ROMICA *(hotărîtă)* : Acum, să-ţi spun drept... pentru că te iubesc. *(încet.)* Sînt înţeleasă cu ei...
LUPTĂTORUL *(îşi dă cu pumnii în cap)* : Mă distrugi ! Ceea ce era doar o presupunere devine certitudine !... Mă distrugi. Pînă şi tu...
ROMICA : Stai, că n-am terminat... Pentru că, în acelaşi timp, te şi iubesc... Am intrat, fără să vreau, într-o *aporie...* Cunoşti filozofia antică ? Pentru mine nu mai există ieşire, ca şi pentru antici... decît

prin evul me- ■ diu...
LUPTĂTORUL : Va urma o perioadă de întuneric... De aceea vrei să rămâi in patul meu... în întunericul de ev mediu al patului, să-,mi umpli viaţa de aporii... şi să mă ţii de voribă. Ca ei să cîştige teren... Să mă atace ei... *(aleargă neliniştit prin scenă.)*
27
ROMICA : Stai ! Iţi risipeşti caloriile. Mai bine spune ceva. Un monolog. Ei mi-au destăinuit că tu vorbeşti singiur foarte frumos şi foarte adînc.
LUPTĂTORUL : Da, dar e ora' patru. E timpul să completez fişa. Totdeauna, la ora asta înaintată, completez fişa ; oe-am observat eu mai important astăzi ? Dacă a fost înnorat ? Dacă am dat noroc ou cineva ? Cu cine şi de ce ? E căsătorit, cu cine e Căsătorit ? Dacă are rude moarte ? Pe cine-am văzut ? Cîţi (prieteni erau în colţ ? Ce mi-a trecut astăzi prin cap ? Cum mi-a trecut : vertical sau orizontal ? Ce se mat aude ? Ce nu se mai aude ?
ROMICA *(foarte curioasă, îi întrerupe monologul, care mergea aşa de bine)* : Ce se mai 'aude ? Adică... vreau să spun, ce nu se mai aude ? Iartă-mă că ţi-am întrerupt monologul care mergea aşa de bine...
LUPTĂTORUL : în fiecare zi se-aude ceva şi nu se mai aude altceva. Dar trebuie să fii foarte atent să pricepi : La -ce temperatură a îngheţat apa în înecatul găsit în lac ? Dacă am fost căsătorit ? Dacă a:m primit vreo medalie ? Dacă am primit vreo scrisoare şi nu o medalie ? Cine-mi scrie şi în ce scop, mărturisit sau citit printre rînduri, pe sub rînduri, peste rânduri, printre rînduri, pe sărite. Dacă astăzi am călătorit în £fcrăinăitate ? Unde ? M-am întîlnit cu cineva ? E cald . sau frig afară ? Dar înăuntru ? Unde e mai cald şi 'mai bine, înăuntru sau afară ? E mai bine pentru că e mai cald, sau e mai bine pentru că e mai răcoare ? E mai răcoare în casă sau e mai răcoare în beci ? Unde poit fi găsit când dorm ? Dacă mai am ceva de adăugat. Fişele acestea le adun, am un teanc mare şi le dau periodic Bibliotecii Academiei, la fişat.
ROMICA *(după un timp)* : Deci a fost ora patru... Şi le fişează ?
LUPTĂTORUL : Nu le fişează... că au prea multe...
Că veni vorba : cine simt Ei ? ROMICA : Nu ştiu. Dacă aş şti...
LUPTĂTORUL : Lucrezi pentru ei, dar nu ştii cine sînt... ROMICA : Asta e o altă contradicţie... In orice caz, orele
îţi sînt numărate. Şi o dată cu laie tale — ale mele.
28
LUPTĂTORUL": Nu, tu o să scapi... în ceea ce mă priveşte,... presimt că se .apropie tragedia... Acum să-ţi fac o mărturisire ...fiind ultima. Ştii, eu am iubit multe femei... diferite... fiecare mi-a plăcut în alt fel... Fiecare a fost frumoasă în alt fel... Mi-a vorbit altfel, un alt timbru... Am colecţionat şi timbre... vreau să spun... voci...
ROMICA : Ştiam... simt multe...
LUPTĂTORUL : Un adevărat cor. Dar să nu pomenim de cor.., acum cînd tragedia antică nu mai are căutare. Eschil, Sofoele, Euripide —aveau în loc de (barbă un cor... Un cor întreg plină la pămînt. *(se aud paşi.)* Pss !
REMIZA *(intră)* : N-am găsit arme ! în schimb, am venit cu carul întreprinderii.
LUPTĂTORUL *(speriat) :* Ce cor ?
ROMICA : Al întreprinderii. Cică au repetiţie aici. ■
LUPTĂTORUL : Să nu dai drumul ;la cor... peste mine... Se apropie ona H. Şi mă încurcă.
(uşa se deschide, în sală năvălesc vreo şase fete tinere şi frumoase.)
GLAFIRA : Nu se poate, sala ne-a fost fixată pentru repetiţii !
LUPTĂTORUL : Le cunosc. Sînt ele.
Pe ele le-am iubit... pe apucate... Dar sincer... Trebuie să plătesc odată... Arătaţi-mi mie bărbatul care să fi rămas credincios... să 'se fi mulţumit cu o singură mare pasiune... Pasiunea vieţii lui... Arătaţi-mi-l... şi-i iau amprentele ! Că e caz de puşcărie... Trebuia să plătesc odată şi-odată ! Deşi mu acum, tocmai cînd mă aşteptam mai puţin...
(Cortina)
ACTUL II SPARGEREA FRONTULUI
TABLOUL III
Acelaşi decor. Luptătorul singur, pipăind ca un orb pereţii.
LUPTĂTORUL : Iar păianjenul 'din colţ aşteaptă... Mă aşteaptă... Mă aşteaptă încurcat în iţele lui...

De cînd ou criza asta, nu-i mai vin nici lui muştele la timp. Mi-a trecut prin cap să mă dau la păianjen. Să mă lege cu fiore de mătase şi să mă ronţăie. Păianjenul din colţ, despre el e vorba, *(văitîndu-se.)* Dar nu pot s-ajung la el. Pe de altă pante, şi el e tare speriat. S-a retras eît a putut mai departe. I s-au mărit ochii de groază. Ori crede că eu aş intenţiona sări... ? Mă rog| atunci [f]e un prost. *(în tot acest timp a încercat în diferite moduri să sM urce pe perete, dînd cu ochii de becul din tavan.)* Iată un punct de sprijin. Ţuşti pe bec ! M-aş agăţa de el. L-aş înlocui pentru o fracţiune de secundă. Aşş face pe luminătorul. Luminătorul omenirii... *(Rîde.)* ■ însă nu am chef de nimic, uite, deodată mi-a trecut cheful... Nu ştiu de ce... Mi-e pur şi simplu Lehamite ...Şi păianjenul ăsta, care fuge de mine... Mă, prostule, ila-mă în pînsza ta... Ia-mă, cît isînit tras pe sfoară de soartă... *(intră Remiza.)*
REMIZA *(dezbrăcîndu-se ruşinată)* ; Să nu mi-o iei *în* nume de rău.
LUPTĂTORUL:Ce ?
REMIZA : Să nu mi-o iei în nume de rău,...

LUPTĂTORUL : Faci şi tu ce poţi, ce-ţi dictează interesele tale.
REMIZA : De casă. "
LUPTĂTORUL f De casă şi masă gratis. Căminul şi cantina, cum spuneam. Tu trebuie să ţii casa... să umpli casa... despuindu-te.
Bluza colo, fusta dincolo... ciorapii pe scaun... Să umpli casa... goală. *(Rîde.)*
REMIZA : Nu mă judeca aspru, deşi o merit. Nici nu ştii ce ruşine-mi e că sînt femeie... Cînd mă uit în oglindă şi văd că sînt toată femeie... odată mă roşesc, *(continuă să se dezbrace.)* Să-ţi arăt, de exemplu... LUPTĂTORUL : Ei, lasă...
REMIZA *(continuînd) :*... oS semn mi-a rămas mie de la bombardamente... mi-a rămas aşa o vînătaie aici pe coapsă...
LUPTĂTORUL *(gelos)* : Te-a muşcat cineva... Cine ? spune, că te omor ? REMIZA : E o simplă vînătaie ... de culoare vînătă... care
dispare peste cîteva zile...
LUPTĂTORUL : Dacă disipare peste cîteva zile, cum o ai de la bombardamente ? Pe cine crezi tu că... ? Află că nu mai sînt un copil... Sînt frecat de chestii de-astea... De minciuni de-astea femeieşti... Cum o ai de la bombardamente, dacă dispare duipă două-trei zile ? REMIZA : Da, dar 'după două-trei zile apare iar... *(reproş.)* Ţi-am spus eu c-o să mă judeci aspru şi greşit ! înainte de-a mă căsători le spun viitorilor mei soţi : „Mai devreme sau mai tîrziu o să mă judeci greşit". Şi exact aşa se întîmplă... mai devreme sau mai tîr-ziu... greşit, greşit şi iar greşit mă judecaţi toţi. Şi aspru.
LUPTĂTORUL *(înţelegător)* : Ai început să cunoşti şi tu viaţa...
REMIZA *(cu impertinenţă)* : Viaţa ar trebui cunoscută mai întîi în părţile ei cele mal sexi.
LUPTĂTORUL : Degeaba cauţi tu să-mi biciui imaginaţia...
REMIZA : O statistică merovingiană arată că la femeie partea cea mai sexi e... ghici ?

LUPTĂTORUL *(enervat)* : Să nu mă-nveţe pe mine statisticile unde să mă uit... „
REMIZA : Porţinea dintre popou şi pulpă...
LUPTĂTORUL : O bună porţiune... o bună porţie *(rîde.)*
REMIZA : Bună rea... asta e ! De aceea unele femei nu numai că merg eu partea asta complet despuiată, dar îşi mai aplică din loc în loc şi cîte un abţibild... ca să atragă atenţia... Ba chiar citate... Maxime...
LUPTĂTORUL : Aşa e când laşi abţibildurile pe mîna femeilor... Abţibildurile şi citatele...
REMIZA : Vrei să spui, cînld laşi copiii pe mîna femeilor ?
LUPTĂTORUL : Tu încă nu ţi-ai aplicat vînătăi... adică abţibilduri... ?
REMIZA : Eu ? A, nu !... Nu suport corp străin pe mine... nu suport, abia dacă suport... furoul... *(ti scoate.)* Nu mă judeca prea aspru, că mă dezbrac... deşi fac asita. în fiecare zi...
LUPTĂTORUL *(iarăşi gelos)* : în fiecare zi ?
REMIZA : Voiam să spun că deşi zilnic... şi uneori de mai multe ori pe zi — ah, ador duşul ! — acum mi-e tare ruşine... de martori. însă e. ceva peste puterile mele. Ceva care vine dim adine, 'din preistorie... de unde naiba o veni nu ştiu, dar... asta e situaţia...
LUPTĂTORUL : Destul de delicată.
REMIZA : Mi-mi spui ? Foarte delicată. Tu crezi că vine din preistorie ?

LUPTĂTORUL : Ciine ?
REMIZA : Avîntul acesta al perpetuării speciei, ca sa vorbim ştiinţific, deşi aici este vorba mai mult de artă decît de ştiinţă. Crezi că vine chiar din preistorie ? Din peşterile acelea cu schelete de urşi ?
LUPTĂTORUL : O fi trecînd şi pe-acolo... Am văzut o croitorie care se numea „Avîntul îmbrăcămintei" *(rîde.)*
REMIZA : Mi se pare c-am -văzut-o şi eu... Aici, cum]
dai colţul... LUPTĂTORUL: Exact... *(După o scurtă pauză.)* Tot îţi;
mai e ruşine ? REMIZA : O, da !... Odată am vrut chiar să mă castrezJ
Catraţio benevolenţiae, spuneau romanii.
32
LUPTĂTORUL : Vai, draga mea... Nu ştiam că şi femeile...
REMIZA : Dar n-am ştiut ce să tai mai întîi... Am tăiat şi eu un sîin la nimereală...
LUPTĂTORUL *(speriat) :* La nimereală ? Care ?
REMIZA : Am impresia că dreptul...
LUPTĂTORUL : Nu se poate ! Ia să văd.
REMIZA : N-ai ce vedea, că mi-a crescut la loc. Acum nici eu nu mai ştiu precis care... Poate-mi spui ţu ?
LUPTĂTORUL *(se apropie, studiază)* : De, ştiu eu ? Dac-aş avea o lupă... Chestia e că e veritabil...
REMIZA : Binenţeles, binienţeles.. Eu nici gene false, nici nimic, ... Adică totul, de sus pînă jos... aur curat, ca să zic aşa...
LUPTĂTORUL : Dar perlele astea ?
REMIZA : Pardon !!!. Astea stat false.... Am uitat...
LUPTĂTORUL : Atunci să le dăm jos... Să nu te mai prind cu perle false la -gît. La gîtul meu... că e al meu gîtul tău, (nu ?... Ştii care e cel mai sigur leac-cîrud te doare gîtul ?
REMIZA : Care ?
LUPTĂTORUL : Ghilotina.
REMIZA : Bineînţeles, n-ar avea nici un rost... mai ales cînd totul an jur e de 12 carate, de 14...
LUPTĂTORUL : Şi mie tot aşa mi se întîmplă. Cînd încerc să-mi înăbuş 'dorinţa, răsare la loc... Asta apropo de ce vorbeam adineauri...
REMIZA : Păi, vezi ! Nu le mai înăbuşi şi pace !... *(Sţînd cu hainele-n mînă.)* Nu ştiu unde să pun bulendrele astea...
LUPTĂTORUL : Pe tine...
REMIZA : Fără aluzii... indecente. Nimic nu e mai frumos decît un nud. Grecii ţineau mult la perfecţiunea formelor...'
LUPTĂTORUL : Da, ca şi turcii... ca şi mamelucii... Ştii c-a început să-mi cadă părul ? Poate de-aoeea; orice spun, sună în doi peri. (rîde.)
REMIZA : Totul atârnă de-un fir ide păr.
LUPTĂTORUL : Să mu mai despicăm firul de păr în patru...
REMIZĂ : Să nu încurcăm firele.
33
LUPTĂTORUL :'Eu am o fire... tu ai alte fire.
REMIZA : Dar eu oe fac ?
LUPTĂTORUL : întreprinde şi tu ceva de capul tău...
REMIZA : Bine! *(Se îmbracă ameninţător.)*
LUPTĂTORUL : Am văzut un om gol cu <un cuţit înfipt în spate.
REMIZA : Gol ?
LUPTĂTORUL : Gol... doar cu cuţitul ăla pe el... şi cu ■un ciorap... într-un picior... Stătea aşa, cu spatele în. jos... cum îl văzuse pictorul...
REMIZA : Care pictor ?
LUPTĂTORUL : Autorul...
REMIZA *(pe gînduri) ;* Cu un cuţit de-ăla mi-am tăiat eu sinul.
LUPTĂTORUL : Să nu mai faci asta ! Mai foiine-ţi tai m'îinile şi semeni cu ciunga aia... *Ce~a>r* fi fost Venus din Milo fără sîni? Te-ai gîndit ? N-ar fi mai fost nimic... pentru ea asta ie totul...
REMIZA : Văd că la altele te uiţi...
LUPTĂTORUL *(continuînd)* : Abia dacă observi că n-are mîini. Grecii puneau mare bază pe aista... la ei toate pietrele dădeau muguri... vreau să spun aivea-u sini... De aici fertilitatea culturii lor...

REMIZA : Cultura pietrelor...
LUPTĂTORUL Da,.. *(Se aude zgomot afară.)* Cine o fi ? *(Speriat.)* îmbracănte repede... am impresia că isînt ei. Să ne găsească măcar într-o ţinută cît de cit decentă...
REMIZA *(dă să-şi pună ceva pe ea, apoi se răzgîndeşte) :* Dacă tot vin barbarii... de ce să mă mai îmbrac ? Dacă tot vin... Îmi plac barbarii... O, mă dau în vânt după ei. Ador barbarii pentru că violează graniţele. Graniţele cunoaşterii.
■LUPTĂTORUL : Ăştia ciuntesc anta... taie nasurile... mîi-nile...
REMIZA : Violează...
LUPTĂTORUL : Taci... Poamo ! *(o îmbracă cu forţa, ca pe un copil.)* Aşa... acum cămăşuţa... acum fustiţa... nu mai eşti un copil, ce Dumnezeu f... Barbarii sînt la poartă, du-te ! REMIZA *(bîzîie):* Barbarii ! Vreau barbarii...

LUPTĂTORUL : Nu mai bîzîi, că nu mai eşti un oopil, dragă... Inconştient» ! Tu i-ai atras încoace **fiu galt*** oiunea ta... O, femei! O, occident! Vai, nouă că vin... î
REMIZA *(bucuroasă) :* Vin ? *(bătînd din picior)* Deschide !
LUPTĂTORUL : Mai bine ai căuta un loc să te ascunzi...
REMIZA : Unde să mă ascund ?
LUPTĂTORUL : Intră aici ! *(o ascunde în spatele unui sac de box) (Intră corul femeilor.)*
TABLOUL IV
CORUL *(ca şi cînd n-ar observa prezenţa Luptătorului începe să lălăie) :*
Omul are o soartă bună. Omul are o soartă din ce în ce mai bună. Nimic din ce în ce mai bun, ca soarta omului; însă acest nefericit este o excepţie. Toţi nefericiţii sînt nişte excepţii ân felul lor.. Acest nefericit este o excepţie, în felul lui. Sau în felul ei, al excepţiei. _Şi e păcat, tocmai acum cînd a început să se dezgheţe afară. DÎNSA *(iese în faţa cortului şi rosteşte fără patetism)* :
Sloiuri pe sus,
Sloiuri pe jos.
S-ar putea să aluneci pe unul
Şi să-ţi frîngi gîtul.
S-ar putea de pe streaşină înaltă a prefecturii
Să-ţi cadă unul în calp • ■ . ■
Şi să nu 'te mai scoli. CORUL *(grav, ca un refren)* : S-au văzut cazuri şi. aşa
Şi aşa. DÎNSA : De la Prometeu încoace
Cu oe grijă mergem pe străzi
Cu ce infinită grijă ne aprindem ţigara, ■; •■
Să nu ni se zdruncine ficaţii... •■.■■• ...-;

Şi uite acum sloiurile alunecoase, Sloiurile ascuţite ca "nişte pumnale. • CORUL : S-au văzut cazuri şi aşa
şi-aişa. DÎN.SA : Dar ce comtează,
Principalul e dezgheţul anunţat cu precizie Oînd la buletinul meteorologic, Cînd la buletinul de ştiri, Dezgheţul, Marele dezgheţ. Pînă atunci murim pe capete.
LUPTĂTORUL *(enervat)* : Terminaţi .cu lălăiala lasta sinistră ! Spuneţi-mi ceva în proză. Auziţi ? în proză. GORUL : Ha, ha-ha ! Coral antic şi proza ! Rîd pînă şi gîştele de pe Capitoliu !
UNA DIN COR *{să zicem Fecioara brună) :* Un caz da, viaţă. Un ins îşi făcea copii legalizate după certificatul j de naştere. Notarul ăl întreabă ce-i (trebuie atîtea * copii ? *(pe alt ton.)* îşi întocmea dosarul !
CORUL : îşi întocmea dosarul.
FECIOARA BRUNA : Adică dosar ele. Primul dosar conţinea referate despre el. Al doilea: — coi convorbirile telefonice, Al treilea — referate despre cei care dăduseră referinţe. Al cincilea — ou persoanele eu care coresponda.,. Şi la toate — anexa certificatul lui de naştere. „Bine, omule, zice notarul, dar nu e prea complicat ? Nu te cosită prea mult ? Atîtea 'dosare ?"
CORUL : „Şi dacă le-ar face întreprinderea n-ar costa tot atât ?"
FECIOARA BRUNA : Mi-aţi luat vorba din gură. Aşa aj zis şi el. Era singur şi urmăritul şi urmăritorul. *(ri-., zînd.)* Şi bineînţeles toate dosarele erau secrete. Nuj trebuiau să ştie unele de

altele.
LUPTĂTORUL : Şi urmăritul şi urmăritorul. Dar acesta e însuşi omul. Ori faceţi vreo aluzie la mine ? *(Amuzat.)* Ce dosare v-ar mai trebui şi vouă ! Nimic nu e prea scump pentru cunoaşterea omului. Părinţii vor f' ştiind pe unde pierdeţi timpul ? *(Către una din ele.* Pe tine cum te cheamă ?
36
GLAFIRA : Mă cheamă Irina, dar rni se zice Glaifira. De fapt sînt Mariana Luminiţa Sanda, iar în ultimă instanţă niUHS decît Ana Lucreţia-Leyla. Bineînţeles în acte figurez suib numele de Constantina-Gabriela-Lo-lirta. In cele de la puşcărie. Iar în buletin sînt trecută Natalia-Valeria-Dorottea. Iar tu să-mi zici simplu : Nuşa-Odette-Ioainia.
LUPTĂTORUL : Ia ascultă Mariana Luminiţa Sanda Irina Glafira Lucreţia Leyla Constantina Gabrfela Lolita Nuşa Odeitte Ioana... de ce porţi tu atâtea nume ?
FECIOARA BRUNA : Pentru că e o carte cu poveşti.
GLAFIRA *(repetă mecanic)* : Pentru că sînt o carte cu poveşti.
LUPTĂTORUL *(furat de un gînd) :* Dacă aş avea timp... Eh, dacă aş avea timp ! Dacă n-aş fi minat din urmă, fugărit de ceasul acela, oare acum trebuie să tulbure liniştea oraşului ou limba lui sanscrită... Da, tare-aş •vrea să ascult odată toate poveştile tale... în limba sanscrită ...Să mi le spui aşa pe-ndelete... Dar... *(Semn că e grăbit. Către o altă fată.)* Şi tu ?
DESPINA : Despuia.
LUPTĂTORUL : Atît ?
DESPINA : Atît. Mă cheamă Deispina.
LUPTĂTORUL *(rîde) :* Despiraa et impera....
DESPINA *(rîde) :* Divide et impera.
(Corul se împrăştie prin încăpere. Una se întinde pe pat. Alta face tumbe, alta se antrenează la sacul de Box. O a patra se agaţă de o stinghie...)
LUPTĂTORUL : O, ce sac !...
SACUL : Hai, antrenează-te...
LUPTĂTORUL *(o atinge uşurel).*
SACUL : Mai itare !... Mai tare ! ■
LUPTĂTORUL *(lovind mai cu curaj) :* Eşti fascinantă,...
SACUL : Cu cât dai mai tare, ou atît sînt mai bucuroasă...
LUPTĂTORUL *(gîfîind)* . Mă .tulburi... *(izbind cu putere.)* Ai ceva .. nu se poate traduce în cuvinte... Ţine de inefabil, evident. Apropierea ta... *(dă tare)* mă întărită... sînt ca un taiur...
SACUL : Nu 'te-nmuia... Foarte 'bine... Ah, ce bărbat !...
37
LUPTĂTORUL : Pielea ta e dumnezeiască... sclipirea aceasta solară... Femeia are ceva solar... înmagazinează lumină şi împrăştie în jur lumină... O sită solară... Toţi oernem cu sita solară...
SACUL : Ai slăbit ritmul... Vai ! Nu te opri... Acesta I ritmul... ritmul itău... îl cunosc dintr-o mie... Minunat!... Se cunoaşte că te-ai antrenat... Ce fericită ■■ sînt! îmi vine să ţip... Să zbor pe fereastră. Să fac istorie... să influenţez istoria, vreau să zic... Ce trist era dacă nu te-aş fi cunoscut...
LUPTĂTORUL *(lovind) :* Să nu (te îmdrăgosteşti de mine, iubito...
SACUL ; Nuu i Ba da ! Dă !
LUPTĂTORUL : Să nu cazi în patima iubirii... Mai există şi alţi bărbaţi, *(se opreşte.)* în sfîrşit am făcut bătături... *,(O ia în braţe şi-o aşază pe scaun.)*
SACUL *(fericită)* : Acum ce-o să se întîmple cu mine *i*
LUPTĂTORUL : Nimic... Tu eşti în afara timpului. Tu? nu aştepţi ora H.
SACUL : Sînt ăfbît de fricită. Aştept... vino să-ţi spun la
ureche.
LUPTĂTORUL *(speriat)* : Un copiii ? Cum aşa ? Din toatei buşelile astea ?

SACUL: Ce clipe de neuitat!... Din toate ibuşe-i Iile astea s-a zămislit un copil. Copilul tău, al nostruJ
LUPTĂTORUL *(plîngînd)* : Nuu !
SACUL : Da da. Nu fi laş. M-ai iubit cu patimă.
LUPTĂTORUL : Eu ? Nici nu te-am atins... aşa un pic.
SACUL : Nu gîfîiai tu ca soldatul de la Maraton ? N-a| picat peste mine ca soldatul de la Maraton strigîna „Victorie" ? '
FECIOARA BRUNĂ *(neatentă, de undeva dintr-un colţ)* Victoria de la Samotrace. Unde e ? Cine a pronunţat cuvîntul „Victorie" ? '
LUPTĂTORUL : Sîmt un om distrus... Mi-ai întins j cursă... Toată viaţa a-m fugit de profesiunea de tată .Nnaş putea fi un tată fanatic. N-am timp, înţelegi' Orele îmi sînt .numărate... O să bată ceasul, înţelegi j E un ceas undeva în aer, care o să bată... o să bată aerul, pricepi ? O să-l facă să vibreze şi vibraţia

aceasta a lui o să mă sperie... Sînt ros de vibraţiile ceasului ea ţărmul mării de val...
SACUL *(poetic)* : Vom face mai întâi nunta şi ca naşi... luna şi soarele... *brazi Şi păltinaşi...*
LUPTĂTORUL : Lasă chestiile astea... Sînt dintr-un bocet... De ce bocim, cînd viaţa e aşa de frumoasă...
SACUL : Ah, cît o urăsc ! Nu mi-a adus decît necazuri ! Nici n-am ştiut ce e aceea o zi senină, n-am avut parte decît de zaţul zilelor... Blestem ziua cînd te-am întîlnit... *(Ţipînd.)* Să fie blestemată ! De-o mie de ori blestemată ! Şi tu... De o mie de ori blestemat...
LUPTĂTORUL : Taci, că te aud vecinii.
SACUL *(regret) :* Ce curte romantică mi-au făcut vreo câţiva inşi... Ce trandafiri, ce bilete pline de înaltă simţire poetică ! Şi eu ca o proastă nu naim băgat în seamă... Nu m-am dus la întîlnirile lor decît ou floră întârziere, cînd ştiam că va fi, vai, prea tîrziu... Găseam trandafirii mototoliţi, aruncaţi în noroi de nervi, călcaţi în picioare... Aşa am dat cu piciorul celor mai frumoase perspective... Oricare dintre ei m-ar fi putuit face de-o mie de ori mai fericită...
LUPTĂTORUL : Zilnic aceeaşi placă...
SACUL : Da, aceeaşi placă, pentru că tu n-ai fost capabil nici o secundă să te înalţi pînă la muzica sferelor...
LUPTĂTORUL *(sec)* : Unde dracu să mă" înalţ ? Să ies. prin tavan ? Să sparg plafoane ? Ce sînt eu, buldozer ? Am încercat să mă antrenez, să mă caţăr pe pereţi, să ies prim tavan — ştiam c-o să am mare nevoie în viaţă. N-am reuşit.
SACUL : Ai minimalizat idealul. L-ai coborît întotdeauna la orizontul tău plat, de sportiv. O grămaldă de muşchi şi osînză pe inimă, nici o sensibilitate. Cum te culci, cum începi să sforăi ! Dormi fără vise, sau dacă visezi nu visezi color... Ah, ce colorat visa Dumitru doi !
LUPTĂTORUL *(enervat) :* Să nu mai aud de Dumitru; ăsta ! Scurt.
SACUL ; Ba o s-auzi ! Să ştii că mai sînt pe lume şi altfel de bărbaţi. Nu doar nişte vieri plini de ifose !"

LUPTĂTORUL *(se ia cu mîinile de păr)* : Ce-mi trebuia mie situaţia asta limită suplimentară ? Ce trebuia să-mi pun ochii pe-o copilă, care pînă la urmă s-4 dovedit ia fi o scorpie... Şi corul ăsta de ce tace ? Dir antichitate, tace, şi tace şi tace !... Şi-n jur se petrec drame şi nimeni nu le 'comentează pe scurt...
CORUL *(constituindu-se în grabă)* : Un fapt de viate foarte. recent. Unul a ridicat mâna asupra nevestei Şi-n mină avea o secure. L^a enervat prezenţa ei în societate. N-a lovit-o, dar gestul a rămas în aer. S-a dus şi s-a băgat sub maşină, în stradă, să repare cev; la ea, acolo dedesubt. Vine o betonieră e-o remorcă Se desprinde remorca şi se duce drept peste maşină.. L-au tras oamenii de sub roţi. Şi el fără o mînă, smulsă din umăr. Mîna pe care-o ridicase asupra nevestei. El a stat drept în picioare... şi cînd s-a uitat şi-ia văzut că n-are o mimă, a scăzut jos... Peste două ceasuri a murit... Mîna pe oare-o ridicase asupra nevestei se zice că i-a rămas în (aer vreo Strei zile.

LUPTĂTORUL *(sinistru)* : Iar aţi început să lălăiţi... îrţ proză... Vreau poezie... Vreau hexametri ! Vreau metafore, vreau... amfore de Kios pline de metafore moderne...
SACUL *(bucuroasă) :* A mişcat...
LUPTĂTORUL,: Taci... Tu să taci !... Mai bine ascult cfl rul eu ororile lui... decît să-mi aduci aminte că în curând...
SACUL : Iar !... ce frumos mişcă el... oolea-n pîntec] băieţelul mamii ! Va fi 'băiat şi-i vom pune numele Romulus Remus.
LUPTĂTORUL : Te priveşte cum îţi botezi odnasla, ro-j dul unei iubiri în serie... că ite-ai întins cu tot iml periui roman, vreau să spun ou... Eu nu ştiu cum te cheamă... în definitiv, cum te cheamă ? Ea se numeşte Irina Glafira Gabriela Lolita Dorottea... dar cum te cheamă pe tine ? Ea este ■ o cânte cu poveşti, dar tu % O, un sac de coşmaruri ! *(către Glafira.)* Ce ochi curaţi... ce ouib minunat pentru poveşti în pupilele tale.!
GLAFIRA : Corul întreprinderii e format din douăsprel zece fete — douăsprezece luni ale anului — la o *itm*

terpreitare simplistă. Acum n-o să te îndrăgosteşti pe rînd de fie oare din noi.
LUPTĂTORUL *(patetic)* : Ba da... M-aş îndrăgosti... Dar n-am timp... Ah, şi nici vlagă... M-a uzat nenorocita asta...
SACUL : Iar te referi la mine...
LUPTĂTORUL : ...de viaţă. Tu nu ieşti viaţa. Eşti doar o părticică din ea... *(oftind adînc.)* Âh, ce m-aş mai îndrăgosti...
CORUL : Ştii tu ce e dragostea ?
LUPTĂTORUL : Da.
CORUL : De unde, lăudărosule ?
LUPTĂTORUL : Am urmat un curs la fără frecvenţă, ■cu nevastă-mea...
CORUL Ha-ha-ha!... Nevastă-ta încă nu s-a născut...
SACUL : Încă n-am născut, vreţi să spuneţi. E adevărat... Dar mişcă.
CORUL : încă nu s-a născutt *aceea* care să-i ţină cursul.
LUPTĂTORUL : Mă rog. Viaţa e complexă, *(cuprins de spaimă.)* Dar unde sînt bărbaţii ? De ce sînt singur pe-o insulă de femei ? *(pe alt ton.)* Singur pe-o insulă de femei ! Fiecare interesantă în felul ei, fiecare un unicat. Dar atît de asemănătoare ? O insulă de femei în mijlocul oceanului — ce corali fermecaţi, le^a ridicat la suprafaţă peste frămîntareia plăcilor de valuri ? Toate-au cnesiciuţ din spuma mării... s-au născut din spuma mării, s-au hrănit ou spuma mării, s-au spălat pe cap cu spuma mării, s-au îmbăiat în spuma mării, snau hrănit ou spuma mării. Şi acum nu mai vor spumă. Vor bărbat ! Şi eu sânt bărbatul. Şi de ce sînt eu bărbatul ? Şi ce vor de la mine ?
CORUL : Introducerea haremului şi a poligamiei e o chestiune de cce.
LUPTĂTORUL : De ore ? *(îşi controlează ceasul.)* N-o fi mergînd cumva în urmă. Să apuc şi legea asta pînă nu e prea tîrziu. Pînă nu baite orai H.
FECIOARA BRUNĂ : Mai pune o dată întrebarea.
LUPTĂTORUL : Unde sînlt bărbaţii ?
FECIOARA : Aceasta e întrebarea ?
LUPTĂTORUL : Da. ?

FECIOARA : Or să apară îndată. Dar mai bine-ar întîr-zia... Sînt ceruturioni.
GLAFIRA : Ah, centaurii ! Mă 'dau în vîmt după centauri !
FECIOARA : „Centurioni" am spus.
GLAFIRA : Şinu-i tot aia ?
FECIOARA : Nu.
LUPTĂTORUL : Acesta a fost răspunsul ?
FECIOARA : Da. Dar nu mai ştiu care a fost întrebarea.
LUPTĂTORUL : întrebarea ? Care întrebare ?
SACUL : Cum se uită întrebările din antichitate ! De la mînă pînă la gură. Deschizi gura şi articulezi un „ce", trec o suită de ani şi ite pomeneşti bîlbîind „care", „care ce". Şi iar o sută de ani... şi iar un „care care"... Aşa cum îşi uită şi taţii copii... Numai pântecul femeii mai ţine minte. *(îşi mîngîie plntecul, acum foarte proeminent.)*

CORUL : Nu vedeţi umbra ameninţătoare oare fîlfîie ?
LUPTĂTORUL *(speriat)* : Moartea ?
CORUL : Am spus „umbra ameninţătoare care fîlfîie"...
LUPTĂTORUL *(speriat) :* Necunoscutul ? Necunoscutul din noi ? Necunoscutul din natură ? Ah, aceste salturi climaterice, aceste zguduiri geologice, aceste puseuri de îngheţ, aceste accese de înec, cu reeditări ale potopului în fiecare an... Ah. aceste *(Zgomot afară, glasuri, zîngănit de arme. Intră Centurionii.)*
TABLOUL V
CENTURIONUL I : Cine se lamentează aici ?
FECIOARA BRUNA : Cine să se lamenteze ? Era o linişte de mormîwt.
SACUL : O linişte prea mare chiar. Ne auzeam gîndurile.
FECIOARA BRUNA : Nu erau gînduri pesimiste, ori idealiste, ori... Erau gânduri de toaită ziua.
42
CENTURIONUL II ; Am auzit „ah".
CENTURIONUL III: Am auzit „oh", „viai", „de ce", „cum ?" „da nu se poate !"
CENTURIONUL I : Şi ce faceţi aici ? De ce v-afţi constituit într-un grup ?
CENTURIONUL II : într-un grup oare se lamentează !
CENTURIONUL III; Da, ce făceaţi aici ?
CORUL *(sec) :* Dumnealui se antrenează pentru ora H, iar noi aşteptăm un copil.
SACUL *(tandru) :* Da, mi-a adus... o să-mi aducă 'barza un băieţaş şi... şi... ah, mînca-l-iar mama, ce-o să-l mai recunoască tăticul ! *(rîzînd.)* De la maternitate una dădea telefon în oraş, într-o zi : „Gioule, vino tu de-4 recunoaşte pe-ăl mic, că taică-su nu vrea şi nu mă lasă isă ies de-aici cu el nerecunoscut...
CORUL *(rîde).*
CENTURIONUL I : Ce e de rîs aici ? *(către luptător)* Ori nu e pruncul dumitaile ?
LUPTĂTORUL : Cum să vă explic «u, să fie mai pe înţelesul antichităţii ? Veniţi din neagra antichiitaite, după cum se pare ?
CENTURIONUL I *(cochetînd)* : Hm ! fim ! După cîte se pare...
CENTURIONUL II *(jignit)* : Care „neagră" — oînd era de aur ?
-LUPTĂTORUL : Cum să vă explic eu, să fie mai pe înţelesul vostru de răcani ? Uitaţi-vă cum s-a întâmplat... Eu nu-mi amintesc să mă fi atins de dumneaei... şi nu concep să plătesc pensie pentru o naştere mistică... nu pot nici eu... Cred că nu m-am făcut înţeles...
CENTURIONUL II : Ba da, ne-ai făcut răcani... Ai insultat antichitatea...
CENTURIONUL III : Organizarea social-politică...
CENTURIONUL I : ...şi financiară a unei întregi perioade, care se întinde...
CORUL : Ei, lăsaţi lucrurile astea... O fi greşit...
FECIOARA BRUNĂ : Dar intenţiile au fost bune...
CENTURIONUL II *(enervat) :* Noi răcani ? Noi care purtăm lupte victorioase în Africa şi-n Iberiia şi-n...
43

CENTURIONUL I: Noi, care suferim decimările... şi
molimele... şi împreunările eu alte .rase... şi pierderea ■prin populaţii străine... Noi, care ne subţiem sângele...
CENTURIONUL II : Noi, care nL4 îngroşăm...
CENTURIONUL III : Noi, care dăm obol zilnic morţii... pe-aeolo pe via Apia... pe-acolo prin...
LUPTĂTORUL : fotr-un fel vă înţeleg... Sinteţi uneltele... Braţul înarmat al unui imperiu... al imepriului roman care se întinde de la... am văziut o hanţă desenată pe un perete la Roma...
CENTURIONUL I : Să nu ne faci romani...
CENTURIONUL II : Un imperiu putred, încăput pe mina unor tirani...
CENTURIONUL III : Sîntem greci, perşi, romani, părţi, gali, oelţi, traci... într-un euvînt sîntem antichitatea...
LUPTĂTORUL : Şi ce căutaţi laici ?
CENTURIONUL I : Am auzit că vă lamentaţi, una. Aşteptăm pruncul, două.
CENTURIONUL II : Dacă e băiat hidrocefal, ori ciung, ori cu patru mâini îl aruncăm în prăpastie... Dacă e.

■ sănătos; îl luăm cu noi.
LUPTĂTORUL : Nu vă gândiţi, şi la ele... Au nevoie de ■bărbaţi...
CENTURIONUL II : Să şi-i facă !
FECIOARA : Cu cine, dacă ni-i luaţi pe toţi în armată ?
CENTURIONUL I : După ce trece perioada asta... om mai _ vedea noi...
CORUL : Trece viaţa, nene ! Noi n-avem o mie de vieţi ! Se duc anii, cei mai frumoşi ani. Nu se poate* chiar aşa, să nu găseşti nimic într-o viaţă întreagă ? Ce-i aici, mănăstire de maici ? Ţarc ? De ce să ne sacrificăm prosteşte, pentru unii cane au vocaţia eroismului colectiv gratuit ?
CENTURIONUL I : Puteţi spune orice... Pînă se naşte pruncul... Ni-l luăm şi ne întărim rândurile... E insul oare ne mai lipsea...
CENTURIONUL II : Avem ordin asiro-babiloniano-mezo-perso^egipteano~greco-la'tino-bteanitino-.turcesc să punem baza pe armată.
CENTURIONUL III : Ne înarmăm, dar rai ştim împotriva cui.
44

FECIOARA : Cum nu ştiţi ? împotriva mea.
GLAFIRA : împotriva mea.
SACUL : împotriva mea.
O VOCE DIN COR : împotriva mea.
ALTA VOCE : împotriva mea.
LUPTĂTORUL : împotriva mea... De-aia trebuie să mă antrenez şi eu mereu, De-aia n-am timp de iubire, de căldura căminului conjugal, de... CENTURIONUL I : Frumos îţi stă'! Aici între femei şi tot tu te plângi... Noi mărşăluim zile şi nopţi şi el stă la gura sobei c-o muieruşcă pe-un genunchi, cu alta pe celălalt, cu a treia în ibraţe... cu alta după cap... şi nu mai poate... cu alta in... gând... CENTURIONUL II : A făcut bătături... (rîde.) CENTURIONUL III : Ani de zile noi nu vedem picior de tîrfă... Nu ştim ce e acela glas de nevastă, oe e aceea o dezmierdare de fecioară neprihănită... *(răstit)* Ce faci aici, domnule ?
LUPTĂTORUL *(calm)* : Mă antrenez pentru ora H. CENTURIONUL I : Ce e aia ora H ?
FECIOARA : Aşa, întrebaţi-l, că n-a vrut să ne spună nici nouă.
SACUL : Nu mi-a spus el mie, cu care, de bine de rău, împarte patul...
LUPTĂTORUL : Să nnaud de pat... Tu, oricum ad fost ultima care-ar fi aflat, dacă era să spun...
CENTURIONUL II : N-am auzit de ora H. Ce e aia ?
LUPTĂTORUL : Nu ştiu. Ştiu că se-apropie, dar nu ştiu ce e...
FECIOARA *Hronic)* : Te antrenezi toată ziua... şi nu ştii pentru ce...
LUPTĂTORUL : Ba ştiu...
FECIOARA : Pentru ce ?
LUPTĂTORUL : Pentru ora H.
CENTURIONUL I : Ce e ora H ?
LUPTĂTORUL : Teoretic, e ora oînld armatele noastre atacă victorios... Teoretic, zic. Dar practic ? Dar metafizic ? Dar ?...
CENTURIONUL III : Aha... Deci împotriva noastră...
LUPTĂTORUL : Nu... nu cred...
CENTURIONUL II : Şi cum ite antrenezi tu ?
45
LUPTĂTORUL : Cu suliţa, ou săgeţi, cu lancea ou... Fac box, călărie. Ştiu să Bar, să mă tîrăsc pe buntă... Dar, în primul rînd, trebuie să corespund, din punct de vedere moral... Societatea îmi trimite pe cap, zi de zi, într-un procent tot mai mare, ispite *(arată spre cor)*... ispite după ispite... şi itare mă tem că nu corespund din punct de vedere moral... *(trist.)* Nu mă

pot bucura nici de ispite... Ştiţi, Ulise... ca să luăm un exemplu nemilitar din vremea voastră... Ulise, în partea a doua a vieţii sale... cea civilă... S-a *bucurat* de cîntecul si-' penelor... N-a permis să i se astupe urechile ou ceară : Zice : lăsaţi-le să lălăie... să-mi umple sufletul, de cîntecul lor deSfrînait... dumnezeiesc de desfrânat... să mă vrăjească odată... să mă tulbure... *(oftînd.)* Eh! alte condiţii... Marea nu era poluată... Sirenele aveau vocea limpede... Dar dumneavoastră ? Ca să fiu sincer, mă uiit la dumneavoastră şi parcă mă cuprinde mila. Ce căutaţi, oameni buni, pe drumuri ? De ce nu aruncaţi centurile acelea ? De ce vă descheiaţi nasturele de la gît ? De ce să aveţi întipărită pe tălpi harta imperiului, dureros întipărită pe tălpi !... ou răni usturătoare şi bătături călcate la fiecare pas... cînd creierul vostru e atît de avid de'-o amprentă cerească ! Harta stelelor, miraculoasa lor pînză de păianjen, numai ea'e pe măsura omului...
CENTURIONUL I : Aş !
CENTURIONUL II : Aş !
CENTURIONUL III : Aş omorî un inamic...
CENTURIONUL I : Da, aş omorî iun inamic, asta voiam să spun...
LUPTĂTORUL : Vedeţi ? Vi s-a micşorat creierul... A *iiM* trat la idei... vreau să zic la apă... la nefolosire. Şi-aşa noi mu gînidim decît c-un sfert de scăfuiie... dar *m* ■acela prin neutilizare vi s-a atrofiat... Zi de zi se chir-j oeşte, ca un cărăbuş răsturnat, pe care Inaiu năpădii furnicile... Şi-al meu itot aşa... Dar eu 'încerc să-mi păstrez, .atît cit se mai poate, condiţia fizică a inte-j leatului ■— dacă se poate spune aşa.
CENTURIONUL I *(ironic)* : Bătînd cu pumnul într-un sad de box.

LUPTĂTORUL : Da... pentru că-n timpul acesta mintea mea lucrează... se antrenează şi ea... *(Privind cum Centurionul I bate sacul.)* Opreşte-te... că de-acolo ţi se poarte naşte oricând un copil...
CENTURIONUL II : Stai că spune lucruri interesante. *(Către Centurionul I.)* Dă tu liota asta de femei afară de pe scenă. Să lase scena curată.
CENTURIONUL I : Aşa e. Aici se vehiculează idei, teme majore. încă n-a început curvăsăreala.
CENTURIONUL HI *(către cor) :* Hei, frumoaselor..., mai *e* pînă la matriarhat... iată uşa !... Nu e frumos să trageţi ou urechea la ce vorbesc bărbaţii...
SACUL : Bărbatul meu n-are nici un secret faţă de mine...
CENTURIONUL II : Aici se discută lucruri adînci. *(Le îmbrînceşte afară.)*
CORUL *(demn) :* Vom părăsi scena în mod organizat... Protestând împotriva înarmării. Jos săgeţile ! Jos lăncile ! Frîngeţi-vă, voi inimi de'gheaţă, care nu vedeţi decît... *(de afară)* Nu-mi luaţi bărbatul... lăsaţi-mă să nasc... *(ţipete)*
CENTURIONUL I *(privind în jur)* : Eh, alt aer !'
CENTURIONUL II : Altă perspectivă.
CENTURIONUL III : A scăzut mortalitatea...
CENTURIONUL II : Scăzînd mortalitatea, a scăzut nata-Hîtatea... Că lumea, văzînd atîta lume... a zis : ce să se mai apuce s-o primenească ?... Să-şi itrăiască fiecare viaţa !... Şi poftim !... acum ine crapă buza după un prunc... *(către Luptător.)* N-ai auzit ţipete ? Parc-a ţipat cineva...
CENTURIONUL I : O fi născut „sacul"...
LUPTĂTORUL : Staţi liniştiţi : ...O ştiu eu pe nevastă-mea cum zbiară cînd fată... Face-atîta caz !... îşi dă atîta importanţă !... Dar mai are... •
CENTURIONUL II : Şi noi ce facem pînă atunci ?
CENTURIONUL I : Să discutăm liber...
CENTURIONUL III : Da, da...
CENTURIONUL I : Aşa oa-mtre bărbaţi...

CENTURIONUL II : Ideile — mă dau în vînt după idei contemporane !... Oe idei contemporane mai sînt pe la voi, contemporaini ?

LUPTĂTORUL : Pe la noi ?
CENTURIONUL II : Da.
LUPTĂTORUL *(trist) :* Nimic, nimic, nimic ! Bate vîn-tul... Ultima idee mai nouă e de-acum o sută de ani... Mestecăm la ea, zi de zi... aproape că niu-i miai simţim gustul.
CENTURIONUL III : Ei, nu se poate !... Epoca modernă e renumită pentru noile ei sortimente de idei şi idealuri. Pentru minunatele ei sortimente de-sentimente... O recunoaşte chiar şi antichitatea... Da, modernii ăştia de-au ieşit acum pe piaţa istoriei sînt neîntrecuţi în întrecerile de idei. Unii susţin că viitorul e după primul colţ, alţii că acest colţ nu există. Totul e 'drept, totul e oblu...
LUPTĂTORUL : Or fi fost mai multe idei pe vremuri... dar s-aiu rărit... S-au pierdut... N-au mai rămas decît •ideile fixe... Ca mai rezistente. Şi dintre Meile fixe... luptîndu-se aceste idei fixe între ele, cum se mai întîmplă... a învins cea mai fixă — care le-a lichidat pe celelalte... Le-a pus la index.
CENTURIONUL I : Şi care e ideea aceea grozavă ?
LUPTĂTORUL : Nu v-o spun. .
CENTURIONUL II *(ameninţîndu-l)*
CENTURIONUL II *(ameninţîndu-l)*
LUPTĂTORUL : N-o spun. '
CENTURIONUL I : De ce ?
LUPTĂTORUL : Fiindcă n-o ştiu.
CENTURIONUL I : Niu se poate.
LUPTĂTORUL : Ba se poate. O ştiam — o ştiam, ca pej apă, dar am uitat-o. Pentru că-ri fiecare zi această idee fixă îmbracă noi forme *fixe...* Pricepeţi ? Nu pricepeţi, desigur, fiindcă sînteţi nişte capete pătrate.] *(didactic)* Ăzi, aceeaşi idee fixă în noi forme fixe..| Mâine, alte noi forme fixe aşteaptă la coadă să îm-j brace ideea fixă... poimâine, altele... ideea se pierde în negura vremurilor...
CENTURIONUL I *(dezamăgit):* Mda!, prin ograda voastră...
CENTURIONUL II : Şi nu vă plictisiţi ?
LUPTĂTORUL : De-o idee fixă nu se plictiseşte om niciodată. Poate s-o uite — asta e altceva.

Spune-o Divulg-o !
Deci aşa e ş|
CENTURIONUL III : Mă rog... *(căscînd.)* Eu care mă plictisesc foarte rar, acum... pot să spun... *(cască profund.)* Nu ştiu cum să vă explic... *(cască.)* Mai bine am juca table.
CENTURIONUL II : Bună idee ! Mă dau în vînt după jocul de table. Iar eînd mă văd în faţa unei italble de şah... joc dame ! Acestea două sînt jocurile mele preferate *(dînd cu zarul)* Tablele, tablele de legi şi tablele de şah, adică damele... Poftim ! Şase... şase...
LUPTĂTORUL *(Urmăreşte o vreme cum centurionii joacă table. Devine neliniştit)* : Nu mai e mult... *(Către Centurionul I.)* Apropo de idei... Ai vreo idee ide ora H ?
CENTURIONUL I : Habar mani.
LUPTĂTORUL : Atunci sîntem chit. Nici eu nu ştiu nimic. Dar s-apropie... Simt eu că s-apropie ou paşi uşori... E pe-aiciprin vecini... Asoundeţi-vă !... Fugiţi, pînă mai e vreme...
CENTURIONUL II *(continuînd să joace table)* : Poartă ! *(către Luptător)* Vezi-ţi, nene, de treabă... Cum să fugim ? Să dezertăm de pe cîmpul de luptă ?
LUPTĂTORUL : Atunci tăiaţi-mi venele... Poftim venele mele!... Sângele meu... Dacă pentru asta aţi făcut atîta drum, arzînd etapele... *(speriat.)* Poate chiar voi sînteţi ora H... Doamne...

Voi sînteţi ora H ! *(se face palid)* Şi eu nu mi-am dat seama... Da, da... voi... Că doar scrie la regulament : „Ora H este ora oînd armatele noastre atacă victorios..." Dar de ce aţi apărut îmbrăcaţi astfel ?... Ou sandale... itogă... scut... Ce e eu-nfăţişarea aceasta de centurion, în secolul XX după Cristos ?
CENTURIONUL I *(nefiind, ca şi ceilalţi, pre$_a$ atent la drama Luptătorului) :* După cine e secolul ăsta ?
LUPTĂTORUL : După Cristos... adică secolul al XX-l'ea, zis şi secolul încetinelii...
CENTURIONUL II : ...de sedimentare a sângelui... Pe cei ca-re :se ompă ou tăierea venelor, e normal să-i intereseze şi viteza de sedimentare a sîngelui.
CENTURIONUL I : A crescut foarte mult viiteza de sedimentare... dar secolul se numeşte al încetinelii...
LUPTĂTORUL *(întinzînd braţul)* : Iată braţul !

CENTURIONUL II : Ce ne bagi mă, ghearele-n ochi ? *(strîngînd- tablele)* Hai, fraţilor, într-un loc mai retras... ăsta nu ştie de glumă... Nu ştie de nimic... CENTURIONUL i": S-o fi născut Cristos ? Avem ordin să ucidem toţi pruncii... să nu se strecoare printre ei vre-ufoail care...
CENTURIONUL II : Nu spunem mai mult... LUPTĂTORUL : Da, avem informaţii, din sursă sigură. *(Tainic.)* în eurînid, prin aceste laauri, uitate de Dumnezeu, se va naşte un prunc periculos... CENTURIONUL II : Foarte periculos... CENTURIONUL I : Stăpîniraa e suspicioasă... LUPTĂTORUL : Nimic nu-mi repugnă mai mult deoit o soţie geloasă şi-o stăpînire- suspicioasă... *(imitînd)* „Unde-ai fost ? Ce-ai făcut ? Ce ţi-a mai trecut prin cap ? Cu cine te-ai întîlnit ?" toată ziua... *(enervat)* M-am săturat... *(îngenunche)* Tăiaţi-mi venele ! Acum, gal gîl ! cît mai sînţt stoic! Cît mai pot păstra' o urmă, o aparenţă de stoicism... Simit icum creşte în mine revolta...
CENTURIONUL I : N-avem ce face cu sîngele tău...
LUPTĂTORUL *(ridicîndu-se) :* Atunci de ce venirăţi, fraţilor, să mă deranjaţi ? Să mă întrerupeţi din antrenament ? Să-mi speriaţi femeile... modelele ? Nu-s pictor, dar îmi place să am modele !... Cît mai multe modele în atelierul meu de ipe strada Odgonului, unde mă antrenez zi şi noapte...
CENTURIONUL III : Ştiam, ştiam... pentru ona H.
LUPTĂTORUL : Exact, *(curios.)* De unde ştiţi ?
CENTURIONUL II : Se cunoaşte chestia asta de mult. împărăţia are informaţii complete în legătură cu tot ce se-ntîmplă şi se va-ntîmpla... De pildă, tiu habar n-aveai că vei fi tată, cînid noi, ehe !... fumasem ştirea asta de mutt...
CENTURIONUL I *(rizînd)* : ...şi ne desfundasem şi pipa... LUPTĂTORUL : Dacă-mi spuneţi ceva şi mai precis şi
despre ora H, vă cred... *(enervat)* Ca să ştiu pentru
ce mă antrenez, domnilor !...
CENTURIONUL II *(către ceilalţi) :* Să mergem, că ăsta ne pisează aşa pînă poimîine.

CENTURIONUL III : Şi ce facem cu pruncul ?
CENTURIONUL I : Discutăm afară.
CENTURIONUL III : Da, e mai bine. Zidurile au urechi. *(iese)*
LUPTĂTORUL *(rămas singur)* : Nu pricep deloc aceste inserţii ale trecutului în prezent. Ce caută indivizii aceştia aici ? Cred c-a fost o halucinaţie... Da, da. Am halucinaţii istorice, din cauza trecutului meu...

TABLOUL VI

Intră Romica şi Remiza. Nu zic nimic. Se aşează în jaţa lui şi-l contemplă.

LUPTĂTORUL *(lăsîndu-se contemplat o vreme) :* Voi ce vă ţineţi una după alta, ca (două pisici siameze ? *(Romica şi Remiza chicotesc.)* Nu mai chicotiţi, că abesta e adevărul. Ai nevoie de uraa, trebuie s-o suporţi şi pe cealaltă ! îţi vine chef s-o suporţi pe cealaltă, îţi mai apareiCiU una... *(Ridicînd tonul.)* Duceţi-vă... şi intraţi pe rînd !
ROMICA : Vai, da' pe ce ton...
LUPTĂTORUL : Audienţa femeilor nu se face în grup. E o lege nescrisă, *(femeile dau să plece)* Adică, staţi... Vouă vă pat spune şi în grup... Am avut un .coşmar antic, cu itrei inşi îmbrăcaţi sumar, aspri la vorbă şi-naripaţi cu lănci şi platoşe.
ROMICA : A, ite referi la cei (trei centurioni...
REMIZA : Indivizii oare (tocmai au ieşit ?
ROMICA : Centurioni sadea...
LUPTĂTORUL : N-am visat ?
ROMICA : Nu...
REMIZA : S-au interesat de ziua de naştere a băiatului tău... Băiat-sau ce-o fi... Băiat, fiindcă faită n-are voie... *(şoaptă.)* Acum trebuie bărbaţi... Bărbaţi zdraveni...
LUPTĂTORUL : Vreţi să spuneţi că e vorba de-o îasoe-nare istorică ? Vin la mine oameni din piese istorice,
51
în costume de epocă şi-mi joacă o farsă... Da... să zicem că gust farsa pînă la un punct... ROMICA : N-a fost o farsă. REMIZA : N-a fost glumă deloc... Altfel nu ţi-ar fi luat
copilul.
LUPTĂTORUL : Care copil ? REMIZA : Pruncul. LUPTĂTORUL : Care prunc ? ROMICA : Al Măriei... LUPTĂTORUL : Care Mărie... ? ROMICA *(necăjita) :* „Sacul", domnule !... Ăla de credeai tu că e sac... Sac de box... de antrenament pentru ora
li... şi următoarele... REMIZA : Era nevas'fă-ta... ROMICA : O biată femeie...
LUPTĂTORUL : Aceea care pretindea c-a rămas grea ? ROMICA : Ce „pretindea", chiar a rămas... *(rîzînd)* foarte
grea !... LUPTĂTORUL *(mirat):* De la prima atingere... de la
prima rundă... ROMICA : Da...
REMIZA : Aşa sînit unele... mai sensibile... LUPTĂTORUL *(distrus):* Eu de voi mă feream !... Pe voi vă consideram periculoase. Material inflamabil. Mă
gîndeam : una sau alta mi-a pus gînd rău... într-un
fel, dacă aş fi avut mai mult timp... Nu sînteţi lipsite
de farmec...
REMIZA : De farmece, că sîntem două... LUPTĂTORUL : Chiar îmi trecea aşa prim cap... ori una, ori alta... mama mă-sii... nu-mi scapă ! Odată
într-o pauză... dacă mai întârzie oria H... o să-mi fie
tovarăşă de viaţă...
REMIZA *(imitînd) :* „Odată într-o pauză..." *(cu nerv)* Uită-fte la noi, omule ! Noi sîntem femei de^un antract ? Ia-ne bine seama !...
ROMICA : Beleşte ochii !... Ce „odată într-o pauză" ?
LUPTĂTORUL : M-am exprimat greşit... „A fost odată într-o pauză" — asta cred că e dintr-o .poveste. Vreau să spun că viaţa trece al naibii de repede... Ca un 'basm oriental.
52

ROMICA : Sigur că da... Da' nu oriental, ca e teren
minat...
REMIZA : Minunat teren minat femeia — minunat... LUPTĂTORUL *(continuînd)* : ...şi că amîndouă aţi fi meritat o soartă mai bună... mai îmbelşugată, mai calmă... REMIZA : Da.
LUPTĂTORUL : ...Dar n-am avut eu timp. Măcar una din voi să se fi bucurat de *o...* mai bună... Mina fost greu să mă decid... Şi voi ca nişte cate, v-aţi 'bruiat reciproc.... Cînd mă uitam mai mult la una, tuîzzz ! mi se vîra cealaltă în suflet... *(regret)* La urmă a apărut şi corul întreprinderii de

recuzită... Ce fel de recuzită fabrică întreprinderea ? REMIZA : Recuzită, pur, şi simplu.
LUPTĂTORUL : Aha ! Şi corul e al ei ? REMIZA : Desigur. Atîtea femei la iun loc... atîtea glasuri... voci fără pereche !
ROMICA : Şi ce dacă a apărut corul întreprinderii ? REMIZA : Ce ? întreprinderea nu are voie să aibă cor ?
De ce să n-aibă şi ea cor ?
LUPTĂTORUL *(continuîndu-şi ideea)* : ...şi s-^a dus naibii toată liniştea., *(brusc foarte plat)* Şi proasta aia parcă zicea că nu face copii... C-o să bea... ori a băut,.., nu ştiu oe fel de ceaiuri ; că ia... ori c-a luat... tnă-sa, cînd era însărcinată ou ea, nu ştiu ce substanţe... care o protejează pe copilă, contra, mă rog... *(enervat)* Şi doar ştia că eu nu sînt tipul oare să-şi dorească un moştenitor !... Că n-am oe să-i las, în afara unui sistem nervos slăbit pe un fond social artistic... Ştia sau nu ştia ? !
ROMICA : Nu...
LUPTĂTORUL : Ba da...
REMIZA : Cunosc, din auzite, că obişnuia să bea un ceai după ce venea de la tine... Dar pesemne că l-o fi făcut preia slab...
ROMICA *(rîzînd)* : Sau ai fost tu prea tare...
LUPTĂTORUL : Şi eu care am crezut-o ! Şi eu care nuam ferit să pun mîna pe ea... că ziceam că e fecioară... *(Pe gînduri.)* Nu, oameni buni, nu-i copilul meu !... Ca să se nască un copil, trebuie să se întîmple un anumit lucru, nu ? Ori eu... n-am avut timp...
REMIZA . Mă rog., cum necum, copilul ,a venit pe lume. A găsit lumea cum a găsit-o, trăieşte... Seamănă cu tine...
ROMICA : E leit... Eu n-am văzut un copil diln flori, mai leit taică-su !...
LUPTĂTORUL : Cum să fie din flori dacă seamănă cu mine ?
ROMICA : Păi, dacă nu vrei **să-l** recunoşti ?...
LUPTĂTORUL : Păi, mi l-a adus ea aici, să mi-l prezinte şi n-am vrut să-l recunosc ? Eu ştiu ? Oi fi fost beat,; cum se fac toţi copiii din ziua de azi... Concepuţi la beţie, pentru o epocă de adânci prefaceri sociale, ca să nu le simtă din plin... Unde e pustiul ?
ROMICA : Care puşti ?
LUPTĂTORUL : Copilul.
REMIZA : Care copil ?
LUPTĂTORUL : ...al meu... Noi de cine vorbeam ?! Fiţi şi voi mai atente...
REMIZA : A, da... Ai un copil... eşti tată...
LUPTĂTORUL : Da, dragă, să vină să-l înfiez, dac-a avut; o clipă impresia că n-are tată...
ROMICA : Remiza, du-te tu şi cheam-o pe nenorocita] aceea...
REMIZA : Da, imediat... Doamne, ce tragedii mai sînt şi, pe lumea asta. *(iese.)*
LUPTĂTORUL : Mă frămîntă un gînd... Ţie cum ţi se; pare... urîtă ? nostimă?... prezentabilă cît de oît ?
ROMICA : Cine ?
LUPTĂTORUL : Măria asta... Poţi ieşi cu ea-n lume ? Vorbeşte gramatical ?
ROMICA : Face unele greşeli de limbă, dar nu grave. J
LUPTĂTORUL : Miai grave deeît greşaHa pe care-a con-j ceput-o !
ROMICA : Poţi ieşi cu ea pe stradă... Du-o în societatej nu te sfii ! E, cum să zic, acceptabilă. E drept, sînt, altele şi mai, cum să zic ?... acceptabile. Ţi-ar face' mai mare plăcere tsă ieşi cu alta pe stradă şi-n societate... Cu una de-aia... dintr-astea... Te-ai simţi şi tJ

mai important. Strălucirea el s-ar răsfrînge un pic şi asupra ta...
LUPTĂTORUL ; Dar asta cum e ? Parc-a strălucit odată... *(speriat.)* E saşie ? Are-un picior mai lung ? Dreptul ? Nu i se văd gingiile cînd rîde ? Pe cuvîntul mau. dacă mi-o amintesc bine în amănunte...
ROMICA : Ţi-am spus, e acceptabilă... *(oftînd.)* Ei, meritai, ceva mai de soi !... Şi la urma urmei, tu nici n-ai timp s-o mai înveţi să vorbească. Cu antrenamentul tău, care-ţi mănâncă tot timpul preţios... Te sîcîie Antrenorul... Medicul echipei e un vulpoi... LUPTĂTORUL

(surprins) : Cum s-o învăţ să... ce, e
muită ?
ROMICA : A, nu, !... LUPTĂTORUL : Gîngavă ? *(speriat.)* Mi se pare că e
gîngavă ! Cum draieu.de...
ROMICA : Nu, *alta* era gîngavă... aia din cor, a treia din rîndul doi, de vorbea ea tot timpul... Asta a ta pronunţă cuvintele impecabil... Are o dicţie, domnule ! Vorbeşte tare... Numai că spune prostii... Boala ei e să âinitreibuinţeze multe cuvinte pe care nu lie-nţelege... Zice... Adică, ce s-o foîrfesc ? Are şi ea o mică dambla. LUPTĂTORUL : Dambla ?
ROMICA : Bine că şi-a găsit un soţ, s-o protejeze... Uite, eu care sînt singură, nu pat face lin pas lăturalnic, da, da... că se interpretează... Dacă n-am soţ care să mă protejeze... Apropo, n-ai vrea să luăm masa împreună... S-a deschis o grădină nouă... E un ţigan de ~ cîntă la pian şi-un fost ministru care te serveşte...
E foarte nostim... LUPTĂTORUL : Poa' isă fie ! Seara stau cu copilul...
(intră Remiza cu Sacul) REMIZA : Eu am mai văzut •recensăminte... Dar nu ca
astea !... Să-ţi ia tot, tot ! SACUL *(plînge, pe diverse tonuri).*
LUPTĂTORUL *(neliniştit)* : Doar n^ai fi pierdut copilul... SACUL *(înecîndu-se de plîns) :* A-ha ! Hm ! LUPTĂTORUL : Pe unde l-ai pierdut ? SACUL *(plînge).* REMIZA : I l-au luat, frate... LUPTĂTORUL : Cine ?
55
ROMICA : întrebi, ea să te afli-n vorbă !... Ei, Centurionii... L-au luat la oaste...
LUPTĂTORUL : Aşa de mic ?
ROMICA : Da ! Doar ţinau spus aldiaieawri... poate n-ai fi fost atent... Le lipseşte unul... Asta, pe de o parte... Pe de alta, orice nou născut, de vîrstă masculină, trebuie tras prin sabie, ca suspect de... surplus 'de contingent... S-a înmulţit numărul revoluţionarilor de profesie şi... Asta e situaţia...
REMIZA : Acum, depinde peste ce pică... Ori îl omoară — odată ou uciderea pruncilor... chestia asta n-o să dureze -decît şase luni şi jumătate. După aceea nu vor mai fi ucişi pruncii. Populaţia a fost asigurată în privinţa asta printr-un .toboşar, care a bătut deja toba
că uciderea pruncilor va fi sistată *sine die*......Deci,
ori îl omoară, ori îl cresc în legea lor .musulmană...
ROMICA *(speriată)* : Ca ienicer sau spahiu ?...
LUPTĂTORUL *(confuz)* : Ienicer şi spahiu ?! Deci nu sîn-tem pe vremea lui Irod, stau a lui... Ci pe vremea expansiunii otomane...-pe care-o critică toţi istoricii serioşi — Toţi iubiind deopotrivă poporul iturc, să ne înţelegem.
ROMICA : Nici nu mai încape vorbă...
LUPTĂTORUL : Aceia erau, deci, centurioni... turci ?
REMIZA : Da... Aveau şalvari pe dedesubt... .-
LUPTĂTORUL *(văitlndu-se)* : Ce realitate confuză ! Ce realitate confuză ! Ce praf în ochi ! *(luîndu-se cu mîi-nile de păr)* Nu trebuia să mă bag în politică... Bine zicea biata mama : „Nu te băga, băiete, în politică..] fiindcă nu ştii cum evoluează lucrurile... Tu nu vezi că nu înţelegi nimic din toată bălmăjala asta internaţională ?... S-o facă ăi de se pricep... . *
SACUL *(înghiţindu-şi lacrimile)* < Era lim copil foarte reuşit, Cînd l-a luat ăla-n braţe, i-a zis „itată[K]... *(plîngej*
LUPTĂTORUL : Şi lui nu i SMa frînt inima ?
SACUL : Nu... Ce să te faci cu un *semidoctor ! (Ferm.);* Nu mai vreau să fim la *discrepanţa unor semidoc-tori!*
56
ROMICA *(încet către Luptător) :* Ideea e bună, dar nu-i formulată corect... Ţi-am spus că vorbeşte „ales". Dar încolo e fată bună. Şi-n primul rînd, o bună mamă.
REMIZA : Are sînii drepţi şi ştie să meargă.

LUPTĂTORUL *(enervat)* : Termină şi tu cu intrigile ! Este soţia mea şi ne-nţelegem de minune. *(Către sac.)* Ce facem ? Cum l-ai dat din braţe ?
SACUL : Au zis că să-i facă recensămîntul. *(Plînge.) (Zgomote afară. Corul dă buzna în scenă.)*
TABLOUL VII
CORUL *(fetele s-au prins de mină şi rostesc cuvintele ca şi pînă acum, legănîndu-se de la dreapta la stingă)* : Pe scenă se petrec lucruri cumplite şi noi era să rămînem pe dinafară ! E despărţită femeia de băr-• batiul ei, copilul e smuls de la sînul mamei... întreprinderea noastră a dat faliment... Se foloseşte recuzita veche !...
GLAFIRA : Nu se mai găseşte materie primă...
FECIOARA : Toate protezele au început să se clatine în gura oratorilor. leş vorbele aşa... împrăştiate.
GLAFIRA :- Unul împinge spre hăis, altul spre cea ! Şi cu eît au dantura mai putredă, cu atât ar muşca mai tare, hulpavii...
CORUL : Crocodilul aşa de tare-şi înfige dinţii^n pradă, că se-ntîmplă să ,nu-şi mai poartă descleşta fălcile...
GLAFIRA *(imitînd) :* Uite-aşa face... *(încearcă să-şi des^ facă fălcile cu amîndouă mîinile)*
FECIOARA : E foarte fragilă soarta lumii !
GLAFIRA : Şi-n general clima...
FECIOARA : E-n călduri..:
GLAFIRA : Potoapele... O salbă de potoape...
FECIOARA : Nu vor reuşi să spele toate păcatele...
CORUL : Spumeţi-mi cine e călăul celorlalte specii ? De 'la dinozaur la liup... ghici ?...
FECIOARA : Omul...

GLAFIRA : Ultima sa crimă va fi exterminarea rasei umane... LUPTĂTORUL : Da, dar forţele progresiste se ridică tot mai hotărât contra...
CORUL : Ţi s-a luait copilul de trei ziLe... LUPTĂTORUL : Un caz izolat... Curba istoriei este, în general, ascendentă... CORUL : Fără lozinci...
LUPTĂTORUL : Am crezut şi voi crede întotdeauna în progres... *(Deznădăjduit.)* Doamne, copilul meu ! Aveam atâta poftă să-i dau o creştere aleasă ! Ce să fac eu acum ?
CORUL : Aşteaptă ora H, dobitocule ! Laşule, -aşteaptă ora H, „să te gîtuie pe-nituneric, fără să crâcneşti... GLAFIRA : Trăim zilele pe care le merităm...
LUPTĂTORUL : Dar viaţa este acceptabilă, nu ? Ar trebui să fie şi maii" acceptabilă, nu ? De oe nu ie şi mai acceptabilă ea viaţa, ai ?
CORUL : Existenţa de care sîntem capabili... LUPTĂTORUL : Spuneţi-mi, femei, voi care le ştiţi pe 'toate, s-a terminat războiul ? CORUL *(solemn) :* Nu s-a terminat. LUPTĂTORUL : Dar măcar a-nceput ?... CORUL *(solemn)* : Nici n-a început...
LUPTĂTORUL *(disperat)* : Nici măcar n-a început !... Şi noi de ce ne perpelim aşa, dacă e pace ? „Pax romana" ? parcă aişa se spune... Ce-i starea asta de alertă continuă ?
CORUL : Dacă-ai avea cap...
LUPTĂTORUL : Şi cum rămîne cu antrenamentul meu ? , Degeaiba-mi întăresc muşchii, dacă sînft lovit pe dinăuntru. Măcinat lăuntric. Mi se atacă nervii... Mi se | pune în menghină ficatul... Cît îmi va mai rezista cordul ?
CORUL : Ce climat de coşmar !' LUPTĂTORUL : Au fost şi perioade bune-n istorie. Aceasta de oe nu se mai repetă ?
CORUL : în sfîrşit !... Parcă-ncepi să pricepi... Te lăsăr cu-ntrebările tale... Cu mica ta dramă personală... Ci dilemele tale amoroase... Cu cercul tău frivol....

nervii (tăi zdruncinaţi din cauza 'trepidaţiei graniţelor cunoaşterii. Autocunoaşterii.

LUPTĂTORUL: Nu mă 'părăsiţi... Nu mă daţi iar pe mîna spaimelor mele ...Vă implor !
FECIOARA : Sîntem un biet cor de întreprindere. întreprinderea *e* falimentară. Nu mai e nevoie de recuzită nouă. Se foloseşte cea veche. Epocile ise încalecă...
GLAFIRA : Trebuie să semnăm condica... Până una alta, semnăm condica.
CORUL : Adio, Luptătorule pe două fronturi... *(corul iese)*
ROMICA *(după o pauză) : S-a* dus şi corul întreprinderii...
REMIZA : Chiar aşa strălucit nu era... Repeta papagaliceşte mişte fraze... Una vorbea prea sus, alta prea jos...
ROMICA : Oricum nişte adevăruri tot răzbăteau... Aşa în-găimate ...oe să pretinzi dioţie la amatori ? Se auzea sufleorul...
REMIZA : Dragă, adevăruri din astea răsuflate !... Sînt convinsă că toate aleargă-acum după centurioni...
ROMICA : Să-i desfacă la prohab.
REMIZA : Monala acestora din cor a fosit încă din cele mai vechi timpuri îndoielnică... Să fi lăsat, domnule, nişte bătrîni să cînte ...Ca-n tragedia antică... Pui femeia la cele mai grele munci, accept. Dar n-o bagi şi-n cor ! Are voce — bun ! S-o folosească în sînul familiei. Să răcnească la ai ei...
ROMICA : Ea e o doamnă !
SACUL *(văietîndu-se) :* Daţi-mi rodul pîntecului, meu... Copilul meu !... Nu te las pe mîna lor... Aoleu !... *(iese smulgîndu-şi părul de disperare.)*
LUPTĂTORUL *(speriat) :* Cît o fi ceasul ?
REMIZA : Ah, problema asta a spaţiului care ne obsedează !
ROMICA : Te-o fi obsedînd pe tine. Omul a întrebat „cît e ceasul"....
REMIZA : Da, dar cînd aud de *timp,* eu mă gândesc la *spaţiu...* Ce, n-am voie ? Tot o .categorie filozofică.
LUPTĂTORUL : Ia nu vă mâi certaţi pe categorii... Acum stau şi mă gîndesc... Voi ar trelbui să fiţi mai bine di-
59
ferenţiate ...Da, da... Două muieri egale între ele... şi egale ou ia treia, care e un sac... Tot iun drac ! Nici o notă distinctă, *(către Romica.)* Cine eşti tu ? .
ROMICA : Romica... femeia fatală... Port în mine germenul raiului şi-n mină o glastră de flori... Uite-o acolo pe fereastră... N-am avut timp să mă diferenţiez, e drept. Crescută cam la repezeală, fără supravegherea părinţilor. Am uitat de germen, am uitat ide glastră... Uite-o colo pe fereastră...
REMIZA : Pentru că te-ai luait cu viaţa. Ea e mai tare decît schemele noastre...
ROMICA *(retoric)* : Iar tu, Remiza, eşti Femeia Ispititoare, aşa e ?
LUPTĂTORUL : Uite, că nu mi-a inspirat nimic. Chiar nimic...
REMIZA *(jucînd teatru)* : îţi spun : respiră adînc şi inspi-ră-ţe -din frumuseţea mea şi ,a naturii...
LUPTĂTORUL : Tîrziu, prea tîrziu...
REMIZA : Te inspiri şi gata:..
LUPTĂTORUL : O, dae-aş putea să vă îmbin pe-tamîn-două !... Dar nu izbutesc. Nu pot decît să fac din una mai multe... Toate femeile pe care le-am cunoscut au fost multiplele lui unu... Sau, mai concret, ale uneia. *(rîde.)*
REMIZA : Te lauzi. Tu îţi iubeşti „sacul" tău ...In fond ' eşti bărbatul cel mai fidel...
LUPTĂTORUL : Cine sînt eu ?
REMIZA : Bănbatul cel mai fidel...
LUPTĂTORUL : Mă faci să rîd. Ha-ha-ha !
ROMICA *(încercînd o definiţie) :* Omul singur, căruia-i e frică de mulţime ? Femeile sînt sirene, ispite, care vor să-l abată de la ţel ? Dar cine e acest luptător bizar ? Şi pentru ce se pregăteşte el ?
LUPTĂTORUL : Aştept fisura, 'E imposibil să nu se ivească o fisură în acest mecanism drăcesc. O mică neatenţie, o scăpare din vedere... Un firicel de neglijenţă, un dram de

delăsare...-şi totul, dar, înţelegi? absolut total se va bălăngăni, prăbuşindu-se... Stelele o să ne joace-n ochi, de parc-ar veni una peste alta... Mă uit în .tavan, dacă nu s-a ivit crăpătura... *(trist.}* Tavanul — beton armait.
69
REMIZA : Pe-această crăpătură crezi tu că se va strecura ora H ? *(rîde.)* Nu vezi că eşti înconjurat de crăpături ? Eşti un om pierdut !
LUPTĂTORUL : Nu, ora H îşi va face apariţia pe uliţa mare... Cu tot alaiul... Dar eu aştept fisura şi-n ora H... *(pe ginduri.)* Cînd vine ora H te lasă totul... *(Romica, Remiza ies.)*... Şi se duc toate... Te pomeneşti singur... Şi gol *(dă să-ş'i scoată haina, apoi renunţă.)* Degeaba eşti **gol,** dacă te pomeneşti singur... în faţa orei H eşti complet izolat... Nimeni nu te mai poate ajuta... *(pe alt ton.)* Osatura acestei vieţi nu-mi place. Schelăria vieţii — femeia... Scheletul femeii nu-mi place... Osatura... E prea fosforescentă... Pe dealuri se văd uneori, după **miezul nopţii,** sclipind, focuri, focuri... Lumini. Oamenii cred că joacă bani... Şi nu-i decît fosforul din oasele femeilor... Fostele cimitiruri .palpită... dau semne... de viaţă... De fostă viaţă..." Ne fac cu mina... Femeia chiar şi după moarte face ca banii... Face ca banii...
Tabloul VIII
Zgomot afară. Intră Centurionul I.
CENTURIONUL I : Unde e copilul ? Unde sînt mama şi copilul ?
LUPTĂTORUL *(nu înţelege prea bine) :* în faţă. Au loc în faţă. Sint protejaţi prin lege...
CENTURIONUL / *(luînd seama) :* Cineva ne-a răpit copilul... Ceea ce e foarte grav... De fapt, aşa ne trebuie, dacă n-am acţionat einergie. Trebuia ucis din prima clipă, conform dispoziţiilor... Sugrumat în faşă !
LUPTĂTORUL *(mijind speranţa)* ; Trăieşte ? Copilul meu trăieşte ? Unde e ? *(intră Centurionul II şi Centurionul III)*
CENTURIONUL II *(disperat)* : Ne-a cerat voie să meargă puţin de-a 'buşilea... Şi după cîţiva metri, a rupt-o la fugă. Aşa ceva n-am mai pomenit...
61
CENTURIONUL III : O generaţie prea precoce !... S-a dus direct... unde naiba s-o fi dus ?... Era înţeles, sigur că era înţeles cu mă-sa.
CENTURIONUL I : Ce s-a făcut cetăţeana ?
LUPTĂTORUL : Nu ştiu, domnilor, a ieşit fără să spună un cuvînt... Sub pretext că plînge a părăsit scena istoriei şina intrat în casă să-şi vadă de treburi...
CENTURIONUL II : Ea l-a răpit... O vom răstigni pe Via Appia...
LUPTĂTORUL : în care vie ?
CENTURIONUL II *(nu aude bine întrebarea)* : De vie, de vie ! Cu complicele ei cu tot !
CENTURIONUL III : Unde sînt ?
LUPTĂTORUL : Romiica şi Remiza ?
CENTURIONUL II : Da. Romica şi Remiza.
CENTURIONUL I *(citind o Mrtie)* : Da, Romica zisă Remiza şi Remiza zisă „Pat". Aşa figurează în actele noastre... Ce s-au făcut ?
LUPTĂTORUL : Romica era pe-aci... şi Remiza... pe dincolo... Acum văd că nu mai sînt pe-aci şi pe dincolo... Or fi plecat... Dar (trebuie să apară... Dacă apare una, răsare şi cealaltă. Neapărat.
CENTURIONUL III : Ele au organizat răpirea... deturnarea pruncului. Vor fi răstignite cîteştrele.
CENTURIONUL II *(ameninţîndu-l pe Luptător)* : Piu ingrat, cetăţean fără sentimentul datoriei, şi tată denaturat... îl trecem prin sabie sau îl lăsăm să... fie iar tată ?... în caz că nu punem mîna pe el... Ce ziceţi ?
CENTURIONUL I : Pierdem vremea aici şi-n timpul ăsta pruncul cine ştie unde-a ajuns...
CENTURIONUL'li : De-a buşilea...
CENTURIONUL III *(rîzînd, 'către Luptător)* : Vezi, cînd vine ora aia... cum ziceai că-i zice ?... să ne anunţi şi pe noi..,
CENTURIONUL II : Trimiţi un curier... Ori, mai rapid, cu ajutorul focului viu.
CENTURIONUL I : Da, da. Ne dai de ştire aprinzînd focuri, din deal în deal... din munte-n munte... *(ies toţi trei bine dispuşi)*

LUPTĂTORUL *(stă o clipă pe gînduri, apoi merge la sacii de box şi începe să izbească în ei cu furie...)*•Na *l*

62

Na ! Na ! Ah, ce mi-am pierdut antrenamentul ! M-am luat cu poveştile şi mi-am ieşit din mînă. Doamne, re mi-am ieşit din pumn... *(izbeşte cu mîna, cu capul, cu trupul întreg în sacii de box. Aceştia bălăgănin-du-se scot sunete ciudate, pot suna ca deşteptătorul, ori ca nişte clopote... Vacarm mare, Luptătorul cade. Cortină de întuneric. La aprinderea luminii scena apare oarecum schimbată. Mai precis a fost împrejmuită cu frînghii, ca o arenă de box. Luptătorul e aruncat fără vlagă pe gardul de funii —* ca *un boxeur care a primit lovituri grele. Încet, încet îşi revine)*

LUPTĂTORUL *(dezmeticindu-se)* : Era cîit pe ce să ratez finalul ! Punctul meu cel mai (tare, finalul ! *(strigînd.)* Romica ? Unde eşti Romica ? Te chem pe tine pentru că vreau s-o văd pe Remiza. Şi dacă vii tu, apare şi ea. *(Chinuindu-se să doarmă.)* Am adormit cu gura deschisă. E voie să dormi cu gura deschisă. Acum tot nu mai are nici o importanţă : trupele noastre au pornit deja la atac, vor să mă cucerească. Deşi eu sînt tot al nostru, nu ştiu de ce vor să mă cucerească. Poate câ ocup o poziţie cheie ghemuit aici în pat, aşa făcut arc, cu mîinile încleştate pe perină, în care aud vibraţia paşilor armatei care s-a apropiat foarte mult de casa mea. O divizie de tancuri şi cu una de măcelari au făcut joncţiunea în piaţa mare ; tot acolo comandantul forţelor de infanterie s-a dezbrăcat pe-<? tarabă şi s-a schimbait în civil. Apoi toţi au rămas în izmene pornind spre mine pas alergător, fluturind în mîini hainele militare — steaguri false, cu care vor să mă înăbuşe. în faşă ! De trei ani se tot sapă tranşee prin cartier, lumea crede că pentru instalaţia de gaz metan. Acum şanţurile s-au umplut de lanţuri de trăgători de elită care au şi început să mă ţintească, prin gaura cheii, ca să nu trezească vecinii, deşi eu o să ţip, cînd mă va atinge primul glonţ : că nu mă las cucerit aşa de uşor... Să nu se pună ei cu mine ! Rap, rap, rap! — ăştia sînt prfanii. Bum, bum, bum — tunurile. Vîj, vîj, vîj — avioanele, iau 'oerut şi ajutor străin, e clar că vor să mă desfiinţeze. Vasăzică aceasta era ora H ■— cînd forţele noastre

63

abacă victorios, ar trebui să mă (bucur. Dar ide oe naiba mă atacă tocmai pe mine ? Nu sînt şi eu ide-al nostru ? Nu sînt şi eu victorios ? *(rîzînd diabolic.)* Dacă-mi trag plapuma peste cap, să văd pe cine mai împuşcă ?! *(trist.)* Adică, itoft mă dibuie... Şi nici nu e frumos ! Deşi nu cred să -mă lichideze aşa dintr-odată, întrueît tot le mai trebuie un adversar. Cum justifici atîta «mar de oaste ? Ce fac ? Se retrag, v-am spus eu. Nu le-a prea ieşit planul, ori au făcut doar o probă, în orice caz şi eu m-am. ţinut tare, adică n-am ţipat, n-am protestat, am dormit pur şi simplu ou gura căscată, *(după o scurtă pauză.)* E voie să dormi cu gura căscată, mai ales dacă simţi că te sufoci. Acum tuşesc ca să-mi dreg glasul, tuşesc să-mi dreg auzul, 'tuşesc ca să-mi dreg văzul. Ca să-mi 'dreg mîinile, gîtul, mijlocul, sufletul deteriorat, călcat în picioare. Tuşesc, tuşesc...-Dar cine-o fi bătînd la uşă la ora asta ? Ori s-au întors ?

ACTUL III ORA H

f * -

TABLOUL IX

Cabinetul medicului. Acesta cercetează nişte amprente.

REMIZA *(intră ca un vîrtej. E palidă) :* Doctore... sînt distrusă...

MEDICUL : Tocmai cercetam nişte amprente... Ce te doare, fata mea ?

REMIZA : N-am venit la doctor, am venit la *vraci.* Tot dumneata faci şi horoscoape... nu ? Am aflat itîrziu...

MEDICUL : Da, (tot eu şi horoscopul... Şi tot eu spovedesc...

REMIZA *(mirată) :* Şi duhovnicul ?.. si călăul !.. Cumulard ?

MEDICUL : Da. Şi-i tare greu... Spune oe ai pe suflet, fata tatii...

REMIZA : N-am venit la duhovnic. Nici la criminalist... MEDICUL : înţeleg... *(privindu-i pîntecul)* In a cîta lună ?

REMIZA : Am spus că n-am venit la doctor...

MEDICUL : înţeleg... Vrei să-ţi ghicesc...

REMIZA : Ştiţi... n-aş vrea să apelez la forţe supranaturale... la demoni, ,1a stafii, la draci, la Iaci... Lacii trebuie să fie tot un fel de demoni... *(curioasă)* Ce sînt lacii ?

MEDICUL : Nu-i bine să ştii. Crezi în astre ?

REMIZA : Cred că dacă nu m-ajută... Am crezut odată... dar dacă nu m-ajută... Cît e cerul de spuzit... nimic, nici un astru n-a ţinut o secundă ou mine...

MEDICUL : Mai crezi o daită... Şi apoi, bizuie-te pe farmecele tale. Cultivă-te... Ia-ţi un profesor...
REMIZA : Ce să învăţ ?
MEDICUL : O limbă moartă. Fetele trebuie să ştie astăzi două-trei limbi moderne şi-o limbă moartă... Romica ţi-a luat-o înainte...
REMIZA : Să n-aud de ea... Limba greacă e ca şi moartă, nu ?
MEDICUL: Desigur, învaţ-o, fata mea... Şi să nu uiţi să-ţi razi părul de la subraţ... El e foarte sensibil la curăţenie... '
REMIZA : O, de m-ar iubi un pic...
MEDICUL : O să te iubească... N-ai ştiut cum să-l iei... *(arătîndu-i un planiglob.)* Acesta e «lobul pămîntese... Şi tu, să zicem că te afli aici... în centru... Toţi, cînd iubim trecem în centrul globului... numai în momentele acelea... Apoi ne depărtăm spre periferie... cu viteza luminii... Şi vin alţii să ne ia locul... Şi din cauza asta e curent pe pămînt... şi în aer... în ce lună te-ai născut ?
REMIZA : In februarie...
MEDICUL : în peşti ? Bun... Şi aceasta e bolta înstelată... Vino să ţi-o arăt... *(o ia de mină şi-o duce într-un colţ, unde e o spărtură in plafon.)* Iat-o !
REMIZA : Nu se vede nimic.
MEDICUL : Atît ne permite azi ştiinţa.
REMIZA : O spărtură în plafon, cit o coajă de nucă... şi mai vrem să cuprindem toată bolta înstelată !...
MEDICUL : Secolele viitoare vor mări spărtura... Dar nici asta nu înseamnă prea mult... Crezi în iastre ?
REMIZA : Nu.
MEDICUL : Atunci nu-ţi pot face horoscopul Vino marţi
REMIZA : Ba cred.
MEDICUL *(cercetîndu-i palma, în timp ce încearcă să potrivească planiglobul în raza ce răzbate de sus) :* Situaţia ta e clară...
REMIZA : Sînt nefericită...
MEDICUL : Aşa zic şi eu... Nu trebuia să te naşti în februarie,.
REMIZA *(luîndu-şi inima-n dinţi)* : Am vrut s-o omor-pe Romica şi apoi să-mi pun capăt zilelor...
MEDICUL *(speriat) :* Să nu spui asta... Să nu-i spui asta nici duhovnicului... Noroc că duhovnicul sînt tot eu... îndeletnicirea de călău s-a suspendat...
REMIZA : Nu mai pot trăi fără dragoste...
MEDICUL : Toate ziceţi la fel !... în fiecare zi aud acelaşi refren... *(acru.)* întîi *iubeai* şi pe urmă 'te desfrinai... Nu invers, iartă-mă că ţi-o spun... Ai crezut căn-o să vină ea dragostea... Şi poftim, a venit... Şi-n oe hal de uzură te-a găsit, dumnezeule !... Uite ce stele nenorocite ai deasupra... pe cap... Dar nu-i nimic... Răbdare... Trec şi astea... Toate trec. Şi stelele se rotesc... şi inima omului se mai înmoaie... Du-te şi mai vino... peste două zile... mai proaspătă...
REMIZA *(dă să plece, suspinînd)* : Bine... Tocmai peste două zile ?
MEDICUL : Să-mi aduci şi raportul scris...
REMIZA *(încurcată) :* Bine, bine... (Iese,)
MEDICUL : Ale dracu de tîrfe !... Acum mai sînt şi abisale... *(intră Romica.)* Ei ?
ROMICA : Maestre... Sînt distrusă ! Nu s-a uitat la mine de două săptămîni... Parcă e într-o transă, Doamne iartă-mă... Vorbeşte întruna... ţine discursuri la găini, la vardişti, la mobile...],a pereţii goi...
MEDICUL : Să-ţi fac horoscopul... *(şoaptă)* Şi fii atentă,
Remiza vrea să te omoare...
ROMICA *(rîzlnd isteric) :* Hi-hi ! Ha-ha-ha ! Mi-a spus şi mie... Hi-hi-hi ! Suflet ordinar, de sfîrşit de mileniu... Fă-mi horoscopul mai repede... Şi te^aş ruga, ca medic, să-mi razi părul de sub braţ...
TABLOUL X
Antrenorul, Medicul, apoi Bătrînul neputincios L
MEDICUL : Ascultă-mă pe mine. E sfîşiat lăuntric, asta e. Pe de-o parte — dragostea pentru artă şi frumos, reprezentată de Artemiza — Remiza cum îi zicem cu toţii...

ANTRENORUL : De ce-i zicem aşa ou toţii ? De ce Remiza, dacă o cheamă Artemiza ?
MEDICUL *(nu-l bagă în seamă)* : ...şi setea de istorie şi adevăr întruchipată de Romica — pe de alită parte. Care !în mod paradoxal nu -bea.
ANTRENORUL : Cine... ce nu bea ?
MEDICUL *(nu-l bagă în seamă) :* Dar produce sete... *(rîde.)*
ANTRENORUL : Ba amindouă beau..:*'
MEDICUL : Nu bea mici una, dar amîndouă produc sete... Una, sete de artă, alta', o sete istorică... Una e înaltă, frumoasă, bine proporţionată — pe înalt — că poate fi bine proporţionată şi pe mijlociu ori pe mic — cealaltă potrivită, idealistă, sportivă...
ANTRENORUL *(dumirit)* : Amîndouă, bineînţeles, curve.
MEDICUL : Din cauza pervertirii gustului contemporanilor. Le solicită cu egală voluptate toată ziua. Ele, sărăcuţele, nu pot rămîne în sfera lor nici măcar o clipită — după propria expresie a Artemizei. „Nu ne Jasă în sfera noastră". Ce vrei mai mult? Asta e drama Luptătorului, după umila mea părere.
ANTRENORUL *(doct)* : Motivul nefericirii acestui nefericit e altul. Nu te superi! că te contrazic. Germenele •*e* în el. Mai precis în acel punct din el — unde s-a încuibat spaima de ora H. *(arată spre inimă)*
MEDICUL : De ce falei speculaţii filozofice, dacă nu te pricepi ? Mai bine să-ţi expun, pe scurt, contextul în care se va desfăşura acest meci 'decisiv.
ANTRENORUL : Tu eşti cu contextele, dă-i drumul.
MEDICUL : Ştii c-am fost sol ? Ai noştri nu mă lăsau să ies din cantonament... Pînă la urmă...
ANTRENORUL *(curios)* : Ce-a zis sultanul ?
MEDICUL : Nu m-a primit. Nu-i place boxul. La orice -j lovitură mai grea — plînge. El e contra violenţei.
ANTRENORUL : Nu înţeleg. Atunci de ce-a pus în mişcare atîta oaste ?
MEDICUL : E contra violenţei *în sport.* Nici n-a vrut să audă. în schimb, îl avem de partea noastră pe vizir. Fost înghiţitor de săbii, fost fachir, fost campion la trînte... înţelegi ?
ANTRENORUL *(cu admiraţie)* : Ăsta da vizir !
68
MEDICUL : L-am găsit în cortul lui, păzit de ieniceri şi spahii. Ienicerii de partea dreaptă, spahii de partea stingă — intrarea pe mijloc. Eu, dacă nu văd plastic, nu pot să-mi aduc aminte. Deci, unii de^o pante, alţii de alta... Şi intru..." Şi-i găsesc ipe marele vizir, spaima creştinătăţii, aşezat turceşte, c-un turban verde făcut la repezeală din pantalonii de pijama —- că-l dăduse la spălat, şi n-au voi'e să aibă Sdouă turbane, pînă nu iau Bizanţul... Pricepi ? ANTRENORUL : Coranul le interzice, nu ? MEDICUL : Coranul, sultanul... mă rog. Intru. „Ce mai faci ?" „Ce mai faci ?" — In turcă şi eu tot.în turcă. *(explicativ.)* El te întreabă ce mai faci, itu 'să nu. te-apuci să-i spui ce mai faci, ci să-l întrebi : „iCe mai faci ?« Asta e „bună ziua" lor, dă-i încolo... ANTRENORUL : Vasăzieă de-aiei au luat şi englezii şi irlandezii...
MEDICUL : Mă învăţase Remfeia, care era interpretă. ANTRENORUL *(uimit) :* Remiza interpretă ? MEDICUL : Excelentă !
ANTRENORUL : De unde ştie ea turcă ? Acum. aflu. Femeile sînt inumai surprize.
MEDICUL : A învăţat-o mîneînd. Şedea la masă ia cantină cu un copil care avea o guvernantă turcă. *(Imi-tînd.)* „Fii cuminte". „Vezi să nu faci fărîmituri", „Zii mulţumesc lui tanti". Fără să vrea a tras eu urechea. Limba turcă se-nvaţă repede... Eu dacă mai stăteam două ceasuri la vizir... o-nvăţam. Foarte simpaitic. ANTRENORUL : Serios ? MEDICUL : Sînt un popor minunat. ANTRENORUL : Poporul... dar vizirii ? MEDICUL : Atunci cînt sînt ridicaţi din popor, de oe nu ? ŢiHam spus că-nghiţea săbii. Zice : „Bă găgăuţilor, bă, ghiaurilor, să jucaţi cinstit, bre !« Dacă mai stăteam ■ puţin, învăţam... A venit un spahiu şi i-a adus turbanul uscat şi ne-a dat afară, să se schimbe. Şi, după aia, a uitat de noi... Cred că nu i-ia plăourt

Remiza. Că şi interpretele astea ale noastre nu ştiu cînld să fie sexi, cînd să nu fie... Şi doar am învăţat-o pe drum. Dragă, n-o să fie cazul să-ţi dai ochii peste cap... Eu am vorbit, eu *am* auzit...
ANTRENORUL : Să mu mai vorbim de Remiza şi de Ro-mioa... Mica... Mica e mare şi Remiza... pat... Ha-ha ! Turcii ştiu şah ?
MEDICUL : Bun !. Sîntem singuri... că dacă-i batem pe turci- cu cinci la zero... bizantinii ne vor fi recunoscători, că le ridicăm moralul în condiţii grele pentru ei...
ANTRENORUL : Trebuie să le cerem mult pentru acest factor psihologic, ca să putem obţine măcar jumătate. Să le cerem Sfîmta Sofia — tot o să cadă după aia în mîinile paginilor. Şi cartierul ambasadelor... Adică toate clădirile din cartierul ambasadelor... Că după aia 20—25 ide ani acolo, tot n-o să mai fie nici o ambasadă la Constantinoipol... Noi mutăm ambasadele de pe acum şi după aia mutăm şi clădirile... le scoatem din încercuire... *(căzînd brusc pe gînduri.)* Da, dar nu batem cu cinci la zero.
MEDICUL : Să zicem că vom obţine ceva şi de la Pa-leologi... dar ce te faci cu Luptătorul nostru ? Trebuie să respectăm şi noi contractul.
ANTRENORUL :'Contractele stat contracte..-; O să bată, că turcii sînt slabi.
MEDICUL : Aş ! Au nişte palme cit lopeţile...
ANTRENORUL : Cred că ar fi cazul să-i spunem adevărul... despre iubire, despre...
MEDICUL: Trebuie întărîtat... Trebuie să facem ceva... Fii atent ee-ţi spun. Asta nu ascultă decît de cor.
ANTRENORUL : De decor ?
MEDICUL : De cor — într-un decor adecvat — şi te rog să nu mai faci jocuri de cuvinte intraductibile; Iubesc calamburul, dar mai mult îmi iubesc patria. Vreau să spun meseria, banii. Sînt doctorul, sînt ghicitorul în stele şi duhovnicul echipei... îi ştiu pe toţi — cîte parale fac — studiindu-i pe toate feţele şi pe toate căile : organice şi anorganice, ca doctor, raţionale şi iraţionale, ca ghicitor, şi deductivo-instructivo-deteotivo ca duhovnic... Asta numai aşa trebuie luat... corul... *4*
ANTRENORUL : Ce să-i spună ramoliţii ăia ?
MEDICUL : El să se spovedească corului — că de mina se teme. Trebuie să-l consult, ca să-i smulg o spove-

danie, să-l spovedesc ca să-i smulg un buletin medical şi să-i ghicesc, ca să-i smulg...
ANTRENORUL *(rîzînd) :* Trei metode cacofonice.
MEDICUL : Mă rog, mă rog. Cheamă-l pe corifeu.
ANTRENORUL *(iese şi intră cu corifeul).*
BĂTRÎNUL NEPUTINCIOS I : Am descompletat corul, la cererea dvs. — ceea ce nu s-ia mai întîmpliait din antichitate... Spuneţi-mi repede ce aveţi de spus — că dacă mă ţineţi mult aici, asta echivalează ou o profanare de tradiţii...
ANTRENORUL *(ironic) :* în cazul tău profanarea de morminte ar fi mai 'nimerit spus.
BĂTRÎNUL *(hotărît) :* Puteţi desfiinţa corul bătrînilor — stă în puterea antrenorului — dar nu-l puteţi descompleta.
MEDICUL : Bine, bine. Dumneata, moşulică, eşti Corifeul ?
BĂTRÎNUL *(nu aude bine) :* Ai ?
ANTRENORUL : Eşti Corifeul ?
BĂTRÎNUL : Da... Corifeul, *(cu năduf)* Şi am exact aceeaşi pensie ca ultimul corist, cu toate că eu trebuie să trag concluziile şi cu itoate că preţurile au crescut din antichitate şi pînă în anul de graţie 1453 de... 1453 de ori !... Acum observ coincidenţa. Asta, dacă socotim urcarea preţurilor numai după Cristos,,. Dar dacă am adăuga şi ce mai crescuse înainte, în cele 15 secole de cînd s-a inventat corul, ajungem la un procent de...
MEDICUL *(iritat) :* Moşule... să lăsăm socotelile -astea... mi-aţi împuiat capul şi la

spovedanii şi la ghicit şi la vizita medicală. Şi la execuţii — că tort eu le fac şi pe-astea. Numai de salarii îmi vorbiţi... Toţi — mereu numa' de salarii -- şi nimic despre mumcă. Nici unul — nimic despre muncă ! Ori salariile fără muncă...
BĂTRÎNUL : Era vorba să fim scoşi la pensie la o sută de ani... Şi iată timpul trece... Femeile de ce sînt scoase la pensie la 50 de ani şi bărbaţii la 101 ?
MEDICUL : Te-am chemat la raport — nu să-ţi ascultăm contestaţiile.
71
ANTRENORUL : Aşa e... Contestaţiile se rezolvă pe parcurs. Aveţi lunea, miercurea şi vinerea — să vă tot plîngeţi şi să ,tot contestaţi. între 3 şi 5.
MEDICUL : Pentru că veni vorba de muncă... Ce faceţi voi acolo ?
BÂTRÎNUL : Repetăm pentru sfîrşitul lumii... *(repede şi oarecum începînd să se dezvinovăţească.)* Luptătorul ne-a spus că se apropie ora H. O fi lauzift cum se potcovesc caii apocalipsului...
ANTRENORUL *(către medic)* : Vezi că le-a spus şi lor ? ! Un factor de panică, acest luptător...
MEDICUL : Dar voi aţi auzit ?
BÂTRÎNUL : La vîrsta noastră ? Ne poate lua oricînd prin surprindere — dar aşa ne-a spus el şi e om de cuvânt...
ANTRENORUL : Şi ce repetaţi ?
BÂTRÎNUL : Cînteoe. Să ne găsească pe toţi cîntînd şi iratonînid imnuri de slavă... Corul trebuie să primească sfîrşitul lumii cînitîrid şi interpretînd totodată fiecare acest sfîrşit minunat al lumii...
MEDICUL : De ce „minunat" ?
BÂTRÎNUL : N-am vrut să spun „minunat" — rrna luat gura pe dinainte. Acest sfîrşit al lumii — am vrut să zic. *(pentru sine.)* De ce-oi fi zis „minunat" ?... Minunat că se termină odată. C-am răguşit cu toţii îngrozitor...
ANTRENORUL : De exemplu, ce-o să zici dumneata în prima parte a apocalipsului...
BATRINUL : Care apocalips ? După Ioan sau după...
ANTRENORUL : Cine-ia zis : „Ferice de cine citeşte şi de cei ce ascultă cuvintele acestei proorociri, şi păzesc lucrurile scrise în ea ! Căci vremea este aproape !"
BÂTRÎNUL : Dacă e după Ioan : *(începe să cînte.)* Păsărică, păsărică, păsărică Zboară, Zboară, piînă pică...
Acesta e cîntecul şi comentariul e acesta : Toată pasărea pe limba ei piere,
ANTRENORUL *(amuzat) :* Moşule, sînteţi nişte bigoţi... Ora H... nu înseamnă sfîrşitul lumii... Ora H nu înseamnă nimic... Nici nu există ora H...
72
BÂTRÎNUL : Luptătorul zice că există. El zice că acum există niumai ora H — şi nu mai există nimic pe lîngă ea — ca garnitură. Doar ora H goală ! Ceva de groază ! Să ţi se facă părul măciucă... MEDICUL : Noroc că sînteţi toţi cheli... *(Rîde.)* ANTRENORUL : Uite cum stau lucrurile... *(li dă nişte pungi cu bani.)* Ia aceste pungi. împarte-le la fiecare dintre voi... Recompensă din partea noastră, pînă se măresc salariile.
MEDICUL : Şi încercaţi să-i tălmăciţi aşa cum trebuie Luptătorului evenimentele. înţelegeţi ?
BÂTRÎNUL *(refuzînd banii) :* N-avem ce face cu banii. Nici unul dintre noi nu se va lăsa cumpărat
ANTRENORUL : Cumpărat, necumpărat, să-şi facă fiecare datoria.
MEDICUL : Atunci, nu le spui nimic de banii... Cîntaţi în contul retribuţiei obişnuite — Şi aşa stricăm prea mulţi sesterţi pe voi.
BÂTRÎNUL *(iese).*
MEDICUL : A fost pripită ideea cu ,banii. ANTRENORUL : N-avem nevoie de atîţia comentatori.
TABLOUL XI

Luptătorul, Antrenorul, Medicul.
Decorul din actele precedente. O parte a scenei a fost amenajată în ring de box.

LUPTĂTORUL *(ridicîndu-se năucit de pe podea, împletu cindu-se printre sacii de box, ţinîndu-se cu mîinile de ' frînghii. E plin de cucuie, vînătăi. Pipăie în jur şi se pipăie. încet, încet pare că se dezmeticeşte) ;* Cinci secunde am fost mort. Cred c-am fost mort. Cinci.;. secunde ? Sau ore... sau secole ? Cînd eşti mort timpul se condensează. Şi memoria se dilată. Pe măsură ce se condensează el, se dilată memoria... cîteodată memoria se lărgeşte şi mai şi... căncape în ea totul... Mda... cinci secunde. Am contemplat lucrul în sine. Din acest

colţişor, din acest unghi. Lucrurile în sine istovite de percepţia unuia ca mine, de percepţia subiectelor. O floare la care se uită toată lumea se dizolvă în luarea la cunoştinţă a lumii de existenţa ei. *(recitind)*

Vine o zi cînd ca Arhimede
Descoperi o lege, din mers.
Greu te laşi ou toată suflarea
în baia 'de univers.

Nimic nu e întâmplător. Vulcanii izbucnesc şi ei după dispoziţie de la centru... *(pe alt ton> ca şi cînd ar recita o poezie.)* Vine un copil şi-mi spune :
— Tăticule, a căzut Troia.
— Du-te şi spune-i mă-tii. Se întoarce :
— Tăticule, a căzut Tyrul.
— Du-te şi spune-i mă-tii.
Puţin mai târziu :
— Tăticule, a căzut şi Ninive...
— Da?
— Da. Şi Ninive şi Suza şi Babilonul...
— Şi i-ai spus ?
— Nu?
— Du-te şi spune-i. Da' repede.
Se întoarce copilul cu o carte de istorie în mînă :
— Tăticule, s-a fundat Roma.
— Du-te şi spune-i... Şi dacă tot faci drumul, Spune-i că a căzut Oartagina...
Şi dacă tot faci drumul, spune-i că a căzut' şi Bizanţul. Se întoarce copilul speriat :
— Tăticule, a căzut mama.
— Unde, unde a căzut ?
— în groapa cu lei.
— Să aştepte.
Şi de atunci eu mă- antrenez să înving leii... Să-mi scot femeia din groapa cu lei. Şi împreună să fundăm frumosul oraş Troia, Şi apoi frumosul oraş Tyr... Şi' frumosul oraş Ninive şi mîndrul Babilon şi Suza şf Cartagina şi Roma şi Biizanţul... *(după o pauză.)* Aici -am ajuns... Parcă aici ajunsesem, mu ? *(zgomot de*

paşi.) Copilul, el trebuie să fie... Cine ştie ce veşti îmi mai aduce...

ANTRENORUL *(intră c-un prosop pe braţ).* LUPTĂTORUL *{vădit stînjenit, dar minând mirarea) : A,* antrenorul !

ANTRENORUL *(la fel încurcat,* ca *şi cînd nu s-ar fi aşteptat să-l găsească aici) : A,* Luptătorul !

LUPTĂTORUL *(ca să zică ceva)* : Antrenorul, a !

ANTRENORUL : Luptătorul, a .' *(Tac o vreme stînjeniţi, dintr-odată familiar.)* Totul s-a aranjat cum mu se poate mai bine... Te vei bate la Troia, la Suza, la Babilon, ... Toate biletele sînt vîndute...

LUPTA TORUL *(după un timp ca şi cînd ar continua o discuţie începută mai de mult)* : Altfel are păr frumos...

ANTRENORUL : Frumos. Dar îmbătrâneşte. A început să-i albească părul din perucă. LUPTĂTORUL : Nu ştiam că poartă perucă... ANTRENORUL : Oho !

De la cinci ani. LUPTĂTORUL : Oho !
ANTRENORUL : A căzut în cap şi-a chelit pe viaţă... LUPTĂTORUL : Pe loc ?... Pe viaţă ?
ANTRENORUL : Pe loc. Are o garderobă de peruci... le dă pe rînd la spălat... *la* frichiniit. Dar toate au început să albească.
LUPTĂTORUL : Vîrsta...
ANTRENORUL : Nu l-ai văzut c-a început să albească ? LUPTĂTORUL : Nu.
ı ||
ANTRENORUL : A stat tot timpul lîngă tine... LUPTĂTORUL : Nu l-am văzut c-a început să albească...
Nu l-am văzut deloc.
ANTRENORUL : Totuşi el e medicul echipei... LUPTĂTORUL *(distrat) :* Unde ©... medicul echipei ?
ANTRENORUL : Semnează ultimul tău buletin medical şi vine.
LUPTĂTORUL : Ultimul buletin ? *(speriat.)* Deci am **fost**
chiar mort... sau o să mor... ANTRENORUL : Ei, aş. O să meargă şi *el* ou tine, cînd
te baţi. Nu numai că-ţi dă voie să te baţi din nou, dar
■*ie* oaţi. Nu numai, că-ţi dă voie să t< merge şi el cu noi... ca de obicei... LUPTĂTORUL : Ca de obicei... Da de
oe să mă 'bat ?
75
ANTRENORUL : Păi, de ce ne-am atnitreffiat ?
LUPTĂTORUL *(tresare, speriat)* : A, a venit ora H ? Mama ei... şi uitasem de ea... Aha, ora...
ANTRENORUL *(surprins)* : Ce e aia ora H ?
LUPTĂTORUL : Şi unde să mă bat ?
ANTRENORUL : La Suza...
LUPTĂTORUL : La Suza ?
ANTRENORUL : La Troia.
LUPTĂTORUL : La Troia ?
ANTRENORUL : în frumosul oraş Tyr.
LUPTĂTORUL : Tyr ou y ?
ANTRENORUL : Da.
LUPTĂTORUL : Bănuiam. Şi Troia de te n-are y ?
ANTRENORUL *(supărat)* : Un antrenor nu trebuie să fie filolog.
LUPTĂTORUL *(pe gînduri)* : Am auzit că vor să i-l bage... Cu ajutorul unui tal troian. Şi trebuie să mă bat şi la Troia ?
ANTRENORUL : Da. Data e fixată... Biletele sînt vîn-dute...
LUPTĂTORUL : Şi dacă ora H... e mai înainte ?
ANTRENORUL *(sigur pe el) :* Nu se poate... biletele sînt > vîndute...
LUPTĂTORUL : Am auzit cum se potcoveau caii apocalipsului... A fost adineauri o linişte ceva mai mare şi-am auzit potcoviridu-se caii apocalipsului...
ANTRENORUL *(derutat) :* De ce se potcoveau ?... Că nu e de hipism...
LUPTĂTORUL : S-ar putea ca sfîrşitul să fie înainte... înţelegi ? Înaintea începutului...
ANTRENORUL *(rîzînd)* : Cum să fie sfîrşitul înaintea începutului ? Ha-ha ! Intîi începe ceva şi la urmă acel ceva are un sfîrşit... După ce are în prealabil şi un ■mijloc, fireşte...
LUPTĂTORUL *(pe ginduri)* : Şi un mijloc, fireşte. E m-am antrenat pentru sfîrşitul sfursitului...
ANTRENORUL *(neînţelegîndj :* Nu... Ultima luptă o ve avea la Bizanţ... Oraşul e asediat... dar ne-iam înţel'" şi ou unii şi cu alţii... Toţi iubesc boxul !
LUPTĂTORUL : Şi cine boxează ?
ANTRENORUL *(uimit)* : Cine ? Tu.
76
LUPTĂTORUL *(şi mai uimit) :* Da' ce sînt eu ?
ANTRENORUL : Lasă că ştii tu ! *(aparte)* Că doar nu s-or fi molipsit şi boxeorii de crize de identitate.
LUPTĂTORUL : Şi' la Bizanţ sînt biletele vîndute ?
ANTRENORUL : De două luni... Mergem, te baţi... încasezi sesterţii şi te-nitorci la Roma.

LUPTĂTORUL *(contrariat) :* Dar nu-i... catolică ?
ANTRENORUL : Ba da...
LUPTĂTORUL *(contrariat) :* Şi... sesterţii ?
ANTRENORUL : îi încasezi. Ai casă grea...
LUPTĂTORUL : Poate... pumnii... îi încasez. Nu e periculos să te bazi la Bizanţ ?
ANTRENORUL : Ba da.. Foarte periculos. Te baţi între două linii ide atât.
LUPTĂTORUL : Asta e soarta noastră... între două linii...
ANTRENORUL : Medicul zice că dacă te ţine arcada *piaă-n* Bizanţ... Oricum, eşti cel *mm* bun.
LUPTĂTORUL : Oricum, sînt cel mai bun... *(pauză scurtă. Curios)* Asediatorii au şi ei pugilişti ?
ANTRENORUL : Au. *(mimînd efectul unei lovituri.)* Auuu ! *(rîde.)*
LUPTĂTORUL: Turci ?
ANTRENORUL : Turci.
LUPTĂTORUL : Toţi ?
ANTRENORUL : Toţi turci.
LUPTĂTORUL : Vin şi ei ?
ANTRENORUL : Depinde dacă şi-or fi procurat bilete.
LUPTĂTORUL : Cu medicii lor ? '
ANTRENORUL : Depinde. Dar nu cred. Sînt medici
foarte buni şi-n Bizainţ. LUPTĂTORUL': Dar ei sînt asediaţi... ANTRENORUL : Toţi bizantinii sînt asediaţi... LUPTĂTORUL : Şi noi sîntem asediaţi ?
ANTRENORUL *(evaziv)* : în măsura în care sîntem bizantini...
LUPTĂTORUL : Pe mine mă cam strînge... ANTRENORUL : Ce ?
LUPTĂTORUL : Asediul Bizanţului... *(rîde jără convingere.)*
77
ANTRENORUL : Descheie-te la un nasture... O fi şi de la arcadă... Doctorul echipei zicea că abia mîine se-n-chide de tot — mîine pe la zece... încercuirea Bizanţului... şi că bine că s-au vîndut toate locurile... *(un moment de tăcere.)* LUPTĂTORUL *(ascultînd)* : Auzi ? ANTRENORUL, Nu, ce s-aud ?
LUPTĂTORUL : Caietele... ANTRENORUL : Ce caiele ?
LUPTĂTORUL : Cum intră caielele-n copitele cailor de j apocalips... Potcovarii ţin cîte-o caia-n gură... şi piciorul calului aşa întors cu copita în sus... îl ţin între picioarele lor... şi cu ciocanul... auzi ?
ANTRENORUL : Ce s-aud ?
LUPTĂTORUL : Încă o caia... Cînd îi termină pe toţi dej potcovit... *(Ascultă)* I-auzi... i-auzi cum se grăbesc... şi cînd îi termină pe toţi... *(încreţindu-şi fruntea.))* Poate asta o fi ora H...
ANTRENORUL : Şi cine-i potcoveşte ? LUPTĂTORUL *(rîzînd) :* Ei, cine ? El. ANTRENORUL : Care el ? LUPTĂTORUL : El. Natura... *(Rîde.)* ANTRENORUL : Da, dar tu ai familie... Şi eu am famU lie şi medicul are familie... n-o să ne calce pe noi în picioare... că avem familie !
LUPTĂTORUL : Da' ce, parcă bizantinii n-au familie ?1 ANTRENORUL : Ba da.
LUPTĂTORUL : Şi parcă turcii n-or fi avînd familii 1 ANTRENORUL : Nu. LUPTĂTORUL : Ba da.
ANTRENORUL : Ei acum îşi caută... se caută... sînt logodiţi. Toată oştirea lui Mahomed al doilea e logodită. Asta e tăria lor.
LUPTĂTORUL : Ba au familie... Şi ce dacă !... Poatl chiar ai lor sînt caii... *(Ascultînd.)* Auzi ? Trage şi tu cu urechea un pic !
ANTRENORUL *(enervat)* : Altă caia ? Nu mai vreau si aud de cai şi de caiele ! Programul nostru e clar: Troia, Babilon, Tyr, Susa, Alexandria, Roma, Bizanţ *(începe să-i facă masaj)* Aşa ! Să punem sîngele î mişcare...
78
LUPTĂTORUL *(iluminat) :* Stai ! Ai spus o vorbă mare... Acum am înţeles de ce'trebuie să ne batem... Ne batem ca să punem sîngele în mişcare... Ha, ha-ha ! Să punem sîngele în mişcare... *(ţopăie vesel.)* Să punem sîngele în mişcare. La Troia, la Babilon, la Tyr, la Alexandria, la Roma... Ha-ha-ha... Şi la Bizanţ... ANTRENORUL : Dacă vrei... fie şi aşa cum zici... Dacă
asta te-nveseleşte. *(Rîde.)* LUPTĂTORUL : De ce rîzi ? ANTRENORUL : Nu mişca, lasă-mă pe mine... LUPTĂTORUL *(întins pe duşumea, lăsîndu-se masat):*
Timpi te coruri au toţi... ANTRENORUL : Nu putem generaliza... LUPTĂTORUL : Civilizaţia minoică... *(parcă ar număra pe degete.)* Corul genovezilor — slab. Corul ■ veneţie-nilor — slab.

Corul francilor — slab... *(îl doare.)* Au !... mai slab decît corul ostrogoţilor. ANTRENORUL *(masînd de zor):* Ce zici de barbari? LUPTĂTORUL : Ău başi buni.
ANTRENORUL : Zice medicul că la Bizanţ şi animatoarele... *(gest cu mîna.)* Ehe ! Civilizaţie ! Ele ţin condica imperiului... Toate şuşotelile s-adună... ca vuietul mării în scoică... Ce-a zis ăla... ce-a zis ăla... Şi-au o scoică !
LUPTĂTORUL *(sec) :* N-am idee. ANTRENORUL : De-ale noastre ce zici ? LUPTĂTORUL *(mirat)* : Avem şi noi scoici ? ANTRENORUL : Hm ! Cu mine să nu faci pe naivul !... *(cu admiraţie)* Mi-au spus fetele cît eşti de perspicace... Dai impresia că spui ceva şi de fapt nu comunici nimic. Vorbeşti ca şi cînd ai comunica dar nu comunici. Pehlivanule ! Ce curs de sol ai fi urmat ? In rest eşti numai urechi. Auzi şi ce nu e. LUPTĂTORUL : Fetele ? ANTRENORUL : Da.
ᵐ'™ᴬᵐ------- Care fete?
Romica...
ANTRENORUL LUPTĂTORUL ANTRENORUL LUPTĂTORU
ANTRENORUL Romica... LUPTĂTORUL : *(uimit) :* Romica ?! ANTRENORUL : ...şi Remiza... ele-amîndouă... LUPTĂTORUL : M-au. iubit. N-am avut eu timp să-mi aleg... de care să mă leg... cu care să mă aleg...

ANTRENORUL *(vesel)* : Ei na ! Asta e meseria lor...
LUPTĂTORUL *(furios, sare în picioare şi-l ia de gît pe antrenor)* : Te omor ! N-ai nimic sfînt... Să nu le vorbeşti de rău...
ANTRENORUL *(calm)* ; Linişteşte-te. Aminteşte-ţi cum le-ai cunoscut ?
LUPTĂTORUL : Cum ? Din întîmplare... Au venit la mine, au zis că vor să mă cunoască... Şi eu m-arn lăsat cunoscut... cît am putut.
ANTRENORUL: Tocmai că nu te-ai lăsat...
LUPTĂTORUL : ...fiindcă n-am avut timp... Amîndou£ meritau toată atenţia... Am petrecut ceasuri de mare incîntare !
ANTRENORUL : Ştim !
LUPTĂTORUL : De unde ?
ANTRENORUL *(superior) ;* Hm ! Un singur, lucru n-ai vrut să le spui... Ce e aceea ora H...
LUPTĂTORUL *(speriat) :* A bătut ? Ai venit să mă ţii de vorbă. Îndrugi la baliverne, ca să n-aud cum vine cu paşi de felină ... cu paşi de spaimă... Le defăimezi în faţa mea pe Romica şi pe Remiza, ca eu să mă enervez şi... Să nu încerci să-mi zdruncini încrederea în om... în femeie... în soţie ! Bine că n-ai făcut-o spioană şi pe nevastă-mea...
ANTRENORUL : Ei, nici chiar aşa !... *(intră medicul.)*
TABLOUL XII
MEDICUL : Medicina în secolul nostru e un adevărat; chin !... N-ai timp să vindeci pe nimeni, pentru că mereu eşti chemat să constaţi decese. Pleci de la căpătîiul bolnavului la căpătîiul mortului, să constaţi c-a murit ; te întorci la căpătîiul bolnavului şi constaţi că între timp a murit şi el...
ANTRENORUL : E un cumul de molime ale antichităţii şi-ale Evului Mediu... şi din cauza asta... vorba dumi-tale... numai doctor să nu fii ! Şi câp de familie... că nu găseşti jucării nostime de Anul nou... Nu găseşti

nimic... Nu mai există nici anul nou, că anul nou vine deja vechi. MEDICUL: I-am făcut autopsia. Aşa cum bănuiam... otravă. *(Retoric.)* De trei ori otravă a-nghiţit din mîna Romicăi.
ANTRENORUL *(speriat)* : Cine ? MEDICUL : Remiza. LUPTĂTORUL : Remiza moartă ? Remiza a-nghiţit-o ?
Fata aceea superbă ? Idealul acela de frumuseţe ■?
Sfînta de ea ?! Zici c-a-nghiţit-o ? MEDICUL : Da. Dar să nu confundăm. Eu mă refer la

animatoare... Fata aia nostimă.
LUPTĂTORUL : Domnilor, mă rog, Remiza... fata noastră... aia platinată... ANTRENORUL : Animatoarea. LUPTĂTORUL : Să nu mai aud cuvîntul acesta că-nne-
bunesc ! Dacă şi Remiza o fi animatoare, atunci...
ANTRENORUL : Dacă nici Remiza n-o fi animatoare, atunci !...
LUPTĂTORUL : Remiza animatoare ? Orice femeie e, putem spune, o animatoare...
MEDICUL : Dacă e vorba pe-aşa...
LUPTĂTORUL: Toate fac amor, nu?... că doar nu ne naştem din polenizarea florii-soarelui cu ajutorul vîn-tului de vară... dar iubirea e un lucru nemaipomenit ! • Extraordinar ! De ce-l batjocoriţi ?
MEDICUL : Bine, bine !... Asta în ce-o priveşte pe Remiza... Poate că ai dreptate... Te-a iubit, sărăcuţa. Chiar şi pe masa de operaţie... vax operaţie ! O nenorocită de autopsie ! ...că mai bine avea un os în burtă şi-o operam vie... Chiar acolo... gemea sub bisturiu ! Gemea de dragoste... şi voluptate !... Incredibil unde poate duce antrenamentul... *(către luptător)* Că dobitocul ăsta credea că se antrenează... că el e ăla de se antrenează. *Ele* s-au antrenat cu el... El cu pumnii aşa în vînt... După muşte... După imperiul asiro-ba-bilonian, după... vax ! Ele învăţau ce e aia dragoste... în timp ce el dădea din mîini şi din picioare ca disperatul, cu- ochii ieşiţi din orbite de trăiri interioare aiurite... Ele băgau la glavă...

ANTRENORUL : Ei aşi ! Trecute prin şcoala Bizanţului, crezi că mai aveau ceva de-nvăţat... Că nu ştiau toate chiţibuşurile !... dedesubturile, cutele şi chichiţele... Află că dormeau cu Procopius sub cap... Istoria secretă o aveau aici... în buric...
MEDICUL : Ha-ha !
ANTRENORUL *(nerăbdător)* : De ce-a otrăvit-o ?
LUPTĂTORUL *{nu-i vine să creadă)* : N-a otrăvit-o.
MEDICUL : De trei ori i-a dăit să bea din ceaiul calmant.
ANTRENORUL : Diabolic plan !
MEDICUL : Era pur şi simplu geloasă. Gelozia merge
pînă acolo ! îţi aduce ceaiul calmant pe tavă, îl bei
şi căşti de trei ori...
ANTRENORUL : Aflasem şi -eu cîte ceva din discuţiile lor interminabile ! Se-ntîlneau- şi—şi povesteau eu lux de amănunte... în sonete, reţineţi amănuntul, dragostea lor închipuită cu acest om fără suflet ! MEDICUL *(scîrbit)* : în sonete !
ANTRENORUL :„ în evul mediu femeile sîntt cele care-i cîntă pe bărbaţi, fie în formă de sonete, fie în formă de sirene... îi încântă...
MEDICUL : Da, nu mai poate fi ca-ii antichitate... LUPTĂTORUL : încetaţi cu glumele astea !
MEDICUL : Şi aşa din vorbă-n vorbă, din terţină în terţină, Romica a aflat că Remiza îl iubeşte pe bleg cu adevărat ! Nu ca să fie iubită, ci ca să iubească şi ea ! Sincer şi dezinteresat ! Mă rog... credea c-a rămas în urmă... Prea mult iubită şi prea puţin iubiindă. ANTRENORUL : Chiar dacă-l 'turna !
MEDICUL : Chiar dacă-l turna. Ardea pentru el ea o flacără. Iar ea, Romica... cum să zic să nu mă repet? să nu fiu banal? Şi ea îl iubea... ■ văzînd atîta rezistenţă din partea unui bărbat chiar s'-s îndrăgostit de el...
ANTRENORUL : Chiar dacă-l turna...
MEDICUL : Chiar dacă îl turna... în formă fixă... două catrene şi două terţine... dar asta nu mai conta... sentimentul vinei se tocise... îl iubea şi voia să fie iubită... Adică voia... cum să mă exprim eu să nu fiu banal ? Voia... o dragoste împlinită...

ANTRENORUL : Ce-i mai trebuia ei aşa ceva ! Numă-rînid : 15 mantouri de leopard, einşpe de leu, trei de
. itigru... nu mai vorbesc de brăţări şi de broşe.
MEDICUL : Domnule, şi văzînd ce curată e iubirea Remizei... înţelegeţi ?
ANTRENORUL : Da, ceaiul calmant !
MEDICUL : Cu mătrăgună... Cînd a izbucnit scandalul, alaltăieri... să sărim cu toţii în aer nu alta... Mă

rog,, daca nu se lua cu Centurionul ei;..
LUPTĂTORUL : Cu Centurionul ?
MEDICUL : Păi, cum crezi că ajungeau ei la Roma ?
LUPTĂTORUL : Care ei ?
MEDICUL : Ei doi.,. Romica şi Centurionul.
LUPTĂTORUL : Care Centurion ?
MEDICUL : Ala cu nasul mare...
LUPTĂTORUL : Oare nas ? Adică... vrei să spui'Centurionul II...
MEDICUL : Centurionul II. Că mereu îi uit numele...
ANTRENORUL : Deci a comis crima şi s-a pus sub pavăza dreptului roman.
MEDICUL : întocmai ! Dreptul roman apără crimele comise de cetăţeni romani de drept sau prin alianţă şi le condamnă pe toiaite celelalte...
LUPTĂTORUL *(frîngîndu-şi mîinile)* : îngrozitoare situaţie !
MEDICUL : Nu-ţi mai frînge mîinile, eă-ţi trebuie...
LUPTĂTORUL : îngrozitoare situaţie ! *(calmat brusc)* Şi la urma urmei... dă-le-ai mă-sa ! Sînt căsătorit ! M-au spionat, m-au spionat, s-au ţinut de intrigi. Nişte tîrfe ! Din Bizanţ nu puteam să luăm arta mozaicului ori ştiinţa cupolelor şi-a arcadelor... Ne-am procopsit cu două curve ! Uite unde duce lipsa de morală !
ANTRENORUL : Aşa mai vii de-acasă...
LUTATORUL : Sigur, îmi trebuia şi mie un pic de experienţă. Ciupeşti de-aici, ciupeşti de colo — s-adună ! De mult spun eu că la şcoală nu se-nvaţă esenţialul. ANTRENORUL : Acum că te-ai căsătorit, ce să mai vorbim. Familia e sf irită. Ai o nevastă tînără, care-ţi coboară mult media de vîrstă a casei şi-ţi ridică moralul. MEDICUL : Asta e important. Să-ţi coboare media de vîrstă şi să-ţi ridice moralul.

LUPTĂTORUL : Dacă ai spatele asigurat, altfel primeşti
lupta.
ANTRENORUL : Ţi-a ieşit un sfirtt din gură. Ai casa ta — căminul tău, ai spatele asigurat. Restul — zburdălnicii ! Insă nu trebuie exagerat, desigur, *(privindu-l cu atenţie.)* E a zecea oară cînd ţi se rupe arcada şi-ţi . 'înghiţi dantura..
LUPTĂTORUL : Mi s-o fi creat un reflex...
ANTRENORUL : Din cauza asta te intoxici... Şi treci prin momente grele...
MEDICUL : Toţi am tremurat pentru tine.
ANTRENORUL : Tremurat e puţin spus... Am dîrdîit... Puteai pierde întâlnirile una după alta...
LUPTĂTORUL : Le-am pierdut.
ANTRENORUL : Da, dar oricum... , MEDICUL : Istoria abia începe...
ANTRENORUL *(bucuros)* : Şi toate biletele — vândute.
LUPTĂTORUL : Să nu uiţi să-ntrebi ide soţie şi de copil.
ANTRENORUL : Ce soţie? A, povestea aia cu sacul... Aceea de-i ziceai „sac" ? *(rîde.)*
MEDICUL *(către antrenor)* : Să nu-l tulburăm. E în cantonament. Să-l lăsăm să se .antreneze.
ANTRENORUL : Cred că sînt bine... Soţia e bine... adică e totuna..', vreau să spun e bine sănătoasă... Copilul...
LUPTĂTORUL : Deci şi el e bine... Bine, .atunci să mă mai antrenez un pic... *(îşi pune mănuşile. O rafală de pumni într-un sac.)*
MEDICUL : Plecam şi nu-ţi comunicam ceva. important : am aflat ce e ora H.
ANTRENORUL *(radios)* : Ora H e ora cînd armatele noastre atacă victorios...
LUPTĂTORUL : Bine, dar asta am spus-o de ila-nceputt...
MEDICUL : Nu ştim cînd via fi această ora H... Asta am vrea să ine spui.
LUPTĂTORUL : Ce să spun ?
ANTRENORUL : Cînd ? înţelegi : cînd ?
LUPTĂTORUL : Cînd *ce ?*
ANTRENORUL : Cînd H-ul...
LUPTĂTORUL : Păi, eu ştiu ? ! Nu Vna spus Remiza... că nu ştiu... Ştiu că vine... dar cînd... din ce direcţie...

de ce ? pentru cine ?... de ce tocmai eu... ? *(semn de neputinţă)*
ANTRENORUL : Mizeralbilule, nu e vorba de tine. E vorba de noi toţi... Poate ne spui pînă la prima, luptă... Altfel... *(Antrenorul şi Medicul ies furioşi)*

TABLOUL XIII

Luptătorul, Corul.

LUPTĂTORUL *(singur) :* N-am înţeles întrebarea... Au şi ăştia un stil ! Te întreabă şi pleacă înainte de-a le putea spune că n-ai înţeles întrebarea... Mi-au lăsat ■timp de gîndire... dar la ce să mă gîndese, dacă... *(cî-teva bătăi discrete în uşă)* Intră, *(ascultă privind spre uşă.)* Da, intră, *(din saci coboară> cu scăunelele in braţe, bătrînii, const.ituindu-se imediat In corul bătrt-nilor)*
CORUL : Unde alergi aşa, eroule de la Maraton ? Iţi atîrnă limba de-un cot, gîfîi ca un ogar, ca să ajungi, cît mai repede la Maraton, să strigi în faţa oatăţii „victorie" şi să-ţi iasă suflatul după ultima silaibă a acestui cuviimt minunat... Numai că tu nu ştii, alergă-■torule care-ţi cumpăneşti trupul cînd pe o talpă cînd pe alta, într-un ritm remaroab.il şi-o arcuire cu totul 'extraordinară... nu ştii că după victoria pe care o ştii .tu şi-ai vrea s-o comunici s-a mai dat o luptă... şi sorţii s-au întors împotriva noastră — şi ar trebui de fapt să strigi în faţa cetăţii nu *victorie* — şi să mori, ci *Infrîngere* — şi să mori — ceea ce nu mai merită, în noile condiţii... , i
LUPTĂTORUL *(confuz) :* Sigur, mu mai merită. CORUL : Stai... nu ne întrerupe... Şi după această nouă luptă s-au mai dat o suită 'de lupte c^un rezultat am-'bigiuu... Aşa că ce-ai: puitea să le spui comoetăţenilior tăi... Ce să le strigi cu ultima fărimă de viaţă ? LUPTĂTORUL ; Ambiguu. Dar nu pot să strig „ambiguu" — că n-are neizonanţă... e un cu-vînt fără rezonanţă..,

CORUL *(continuînd)* : Şi alte o. mie de bătălii pierdute, una după alta...
LUPTĂTORUL : Cred că e vorba de-o confuzie... In primul rînd eu sînt luptător... nu alergător... Ho-ho ! Şi apoi... ar putea cineva să alerge preţ de 1001 bătălii pierdute, cîştigaite şi c-un rezultat ambiguu... să alerge întruna o sută, două de ani ?
CORUL *(ca şi cînd n-ar auzi) :* Unde alergi, aşa într-un suflet, eroule de la Maraton ? Ce victorie vrei să anunţi, cînd au avut- loc de atunci sute de victorii şi sute de înfrângeri... Pe care ai vrea s-o anunţi ? Şi cui ? Că Maratonul nu mai există deeîit în legendă şi...
LUPTĂTORUL *(aparte)* : Ăştia mă confundă.
MOŞUL I *(pe alt ton, către celălalt bătrîn)* : Hai să mergem.
MOŞUL II : Intrăm tot în saci ?
MOŞUL III : Da.
MOŞUL I : S-a terminat repetiţia pentru final ?
MOŞUL II : Da...
(rînd pe rînd se urcă pe scăunele şi se bagă în saci.)
LUPTĂTORUL : Derutantă chestie... Acum, în mod simetric, trebuie să apară corul întreprinderii. Tot în aceiaşi saci... Vorba aceea... toată istoria într-o oală... cum or fi convieţuind fecioarele cu ţapii ăştia bătrîni — Dumnezeu ştie... *(Aşteaptă să apară corul femeilor. Un ceas marchează trecerea timpului.)* Mă bucur c-e s-o văd pe Glafira... pe... Bineînţeles, mă bucur c-o să apară 'nevastă-mea... Ea trebuie pusă întîi... Ştiu şi sacul din oare trebuie să iasă... Ala... *(se uită la ceas.)* Hm ! Femeile se lasă întotdeauna aşteptate... Cum au pus ăştia problema cu Maratonul n-a fost rău deloc... pusă... Deloc n-a fost rău pusă... Da deloc.

TABLOUL XIV

Luptătorul, Medicul, Antrenorul, Trimisul. Aceeaşi sală de box, mascată însă de-o cortină. In faţa cortinei — ţinîdu-se de frînghii şi discutînd: Antrenorul,

Medicul, Luptătorul şi Trimisul vizirului. Se mai află de asemenea cîţiva figuranţi şi cîteva femei şi cor.

MEDICUL *(către Trimisul vizirului)* : Vizita dommiei-voas-tre ne onorează. Noi reprezentăm o lume neutră, e drept, dar ne face plăcere să cunoaştem mai bine şi asediatorii. Asediatorii ne-au dat sala. Şi au cumpărat şi toate biletele.
ANTRENORUL : în ce priveşte meciul de poimîine,..

TRIMISUL : Vizirul m-a însărcinat cu supravegherea pregătirii mormintelor. Sîrateţi suverani — dispuneţi de echipa voastră cum doriţi. Trebuie respectat doar contractul încheiat între părţi...
LUPTĂTORUL *(către Medic) :* Intrebaţi-l dacă poimîine e ora H ?
MEDICUL : Nu ştiu să traduc H în turceşte...
ANTRENORUL *'(iritat) :* Nu-l băgaţi pe turc în metafizică. Sînt musulmani — ei văd altfel atît prezentul... cît şi sfîrşitul lumii...
LUPTĂTORUL : Eu am semnele mele să mă tem...
MEDICUL : Băieţică, doar ţi-am tălmăcit adineauri aceste semne... Există o mulţime de stîrşituri ale lumii, după loc, după ora maşterii, după poziţia aştrilor...
LUPTĂTORUL : Pentru mine nu e decît unul.
TRIMISUL : Ce zice ?
ANTRENORUL ; Probleme subiective. E în dîrdora aşteptării meciului.
MEDICUL : în ce-i priveşte pe asediaţi — au acceptat şi ei toate condiţiile. Un meci de box înaintea începerii marelui asalt are rolul psihologic de-a mobiliza, de-a...
ANTRENORUL : Nu ştiu dacă ştiţi ce e acela un meci de baraj.
TRIMISUL *(sec)* : Ştim.
ANTRENORUL : Socotesc această întîlnire drept o întâlnire de baraj ■— care va desemna armata învingătoare...
MEDICUL : Şi luminăţi-sa Mahomed al II-lea e sănătos ? TRIMISUL : Sănătos, .dar furios foc. E foarte cald sub
zidurile Bizanţului şi azi dimineaţă i-a căzut o mus-
că-A cafea.
87
FECIOARA BRUNĂ : Vai de mine <cîte muşte au înviat
azi !...
TRIMISUL : Deci ne aflăm pe 'faimosul ring... ANTRENORUL : Da... MEDICUL : Acesta e într-adevăr ringul... LUPTĂTORUL : Acuma-mi dau seama că e un ring... Eu
credeam că e aşa o... Eu aici am iubit... am trăit.,.
am...
MEDICUL : Taci ! ANTRENORUL : Să v-arătăm şi restul, *(trage cortina şi*
apar sacii de box. Printre ei spînzuraţi de plafon —
bătrînii din corul bătrînilor. Bătrînul neputincios. E
spînzurat mai în faţă Figuraţia rămîne, perplexă —
ca şi Luptătorul.)
LUPTĂTORUL *(cade în genunchi)* : Dumnezeule !
ANTRENORUL *(ridicîndu-l)* : Fii tiare !
TRIMISUL *(aplaudă zgomotos)* : Bravo ! Bravo. Sînt toţi ? *(îi numără.)* Unu, doi, trei...
MEDICUL : Evident, toţi...
TRIMISUL *(satisfăcut)* : Bravo. Vizirul va fi-ncîntat..
LUPTĂTORUL : Bine, dar de ce ?
TRIMISUL : De ce ? *(către Antrenor.)* Bătătorul !
ANTRENORUL *(îi dă un bătător d_e covoare).*
TRIMISUL *(merge la spînzuraţi şi-i bate c_a pe covoare. Iese mult praf) :* Erau vechi...
MEDICUL : Da, erau vechi...
TRIMISUL *(către figuranţi) :* Spectatorii din Bizanţ care nu pot suporta -această scenă sînt rugaţi să părăsească Bizanţul. Numiai că Bizanţul e încercuit. Ha-ha ! *(Cîteva femei leşină. Gemete, vociferări etc. Peste toate rîsul Trimisului.)*
ANTRENORUL : Tot ce e vechi trebuie să dispară... *(Către Luptător.)* Uită-te şi tu ce praf iese din ei...
LUPTĂTORUL : Nu înţeleg — ce rău v-au făcut nişte moşnegi. Erau încă lucizi, erau...
ANTRENORUL : Singurul lor cusur : aveau memorie... Noi nu i-am spînzurat pe ei, am spînzurat memoria cetăţii... Văzuseră prea multe, ştiau prea multe, cu înaintarea în vîrstă nu numiai că nu se ramoliseră, aşa cum au încercat să ne inducă în eroare — ci le reve-

nise şi văzul, li se asouţise auzul, vedeau fără ochelari şi... comentau pe şleau...
MEDICUL : La vremuri noi, oameni noi — care să nu ştie nimic din ce-a fost înainte...
TRIMISUL : La vremuri noi — oameni noi — asta e şi deviza vizirului...
MEDICUL : De-asta am şi spus-o.
ANTRENORUL : Deci contractul fiind respectat — toate celelalte se vor ţine lanţ...
TRIMISUL : Meciul va avea loc... Luptătorul nostru acesta e... *(face un semn şi apare pugilistul turc* — o *namilă cit un taur. Pugilistul turc se înclină, îl măsoară din ochi pe luptător. Trimisul face un semn şi acesta, pugilistul turc, iese din scenă. Ies şi ceilalţi. Rămîne doar Luptătorul.)*
Tablou! XV
Luptătorul singur.
LUPTĂTORUL *(se opreşte în faţa Corifeului şi discută cu el, ca şi cînd ar fi viu)* : Hei, bătrîne, corifeu... iată ce vremuri apucarăm... Nici n-apuci să-ţi vezi pensia — nici n-apuci să căşti gura... Ce scoţi limba la mine ? Şi-am avut noroc că nu i-a picat decît o mus-că-n cafea... *(merge printre spînzuraţi şi stă de vorbă cu ei.)* Neplăcută poveste... nu-i aşa, Anaximene ? Ce zici tu, Anaximandru ? Dar tu, Diogene ? Dar tu, Plafon ? Şi tu Parmenide ? Antrenorul aşa le zicea în bătaie de joc. Nu ştiai ce mare haz e să porecleşti nişte bătrîni venerabili cu numele filozofilor antici. Acum nici să ne batem joc de gîndire... Sau o să ne batem joc de gîndire... *(pipăindu-se şi încercînd să vadă dacă nu e şi el unul dintre spînzuraţi.)* Manechin pentru spaime pe ideea hărţuielii ! Mă hărţuiesc femeile pe care le-am iubit. Femeile pe care nu le-am iubit — deşi aş fi dorit, chiar foarte mult. Mă hărţuiesc toate ne-realizările mele : că de ce nu — şi toate izbînzile : că

de ce da, ori că de ce aşa tîrziu ! Mă hărţuieste pro-priu-zis viaţa. *(Ducîndu-şi mina la frunte, vede că se umezeşte.)* Şi locul acesta... Sînge... Iar mi s-a deschis nenorocita de arcadă... Cînd naiba ? Poate cînd a pus ăla mîna pe mine ? ! M-a mîngîiat doar pe frunte... Ai naibii pugiliştii turci... Şi cu el mi s-a spus — trebuie să mă întîlnesc poimîine... Hm !Qri eu pentru oe mă antrenam ? Cînd mi se sparge arcada îmi pierd şirul... Parcă visez... *(între timp manechinele cu spînzuraţii s-au urcat „la cer".)* Aşa e, bătrîne Parmenide ? Barcă tu ziceai că „a fi şi a gîindi tot una este" şi tot tu. ziceai : „Ei bine : în timp ce pătrunzi toate, vei învăţa şi aceasta, anume felul cum ar trebui să fie în chip verosimil lucrurile oe se ivesc şi par" *(observînd că spînzuraţii au dispărut.)* Dar... ce se-ntîmplă ou mine ? Unde-mi sînt morţii ? Eu cu cine mai stau de vorbă ? *(ţipînd)* Mi s-a furat trecutul... *(arcada îi sîngerează tot mai tare) (se aude bătînd un ceas)* Oricum, tim-tul trece... dar să mu ne pierdem antrenamentul pentru ora H... *(începe să izbească în saci. Ecouri... apoi tropot de copite care se apropie. Ascultînd)* Nici un cal nu se potcoveşte degeaba... I-auzi... vin... *(bate tot mai tare în sacii de box)* Nici un cal nu se potco-veşte degeaba...